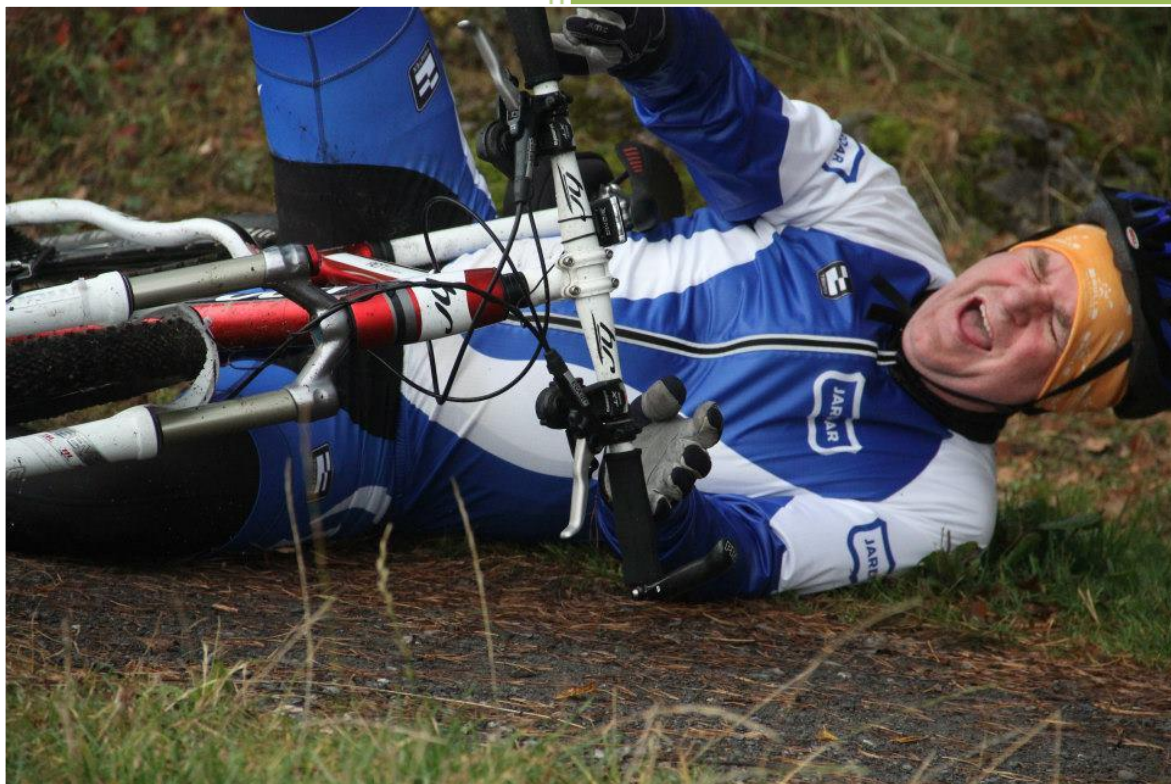

2012

TourTråkk - Referat

Knut Helgesen

Nine o'clock Sharp Shield Tour

26.10.2012

Innholdsfortegnelse

TourTråkk 1- 14/4	2
TourTråkk 2-21/4	3
TourTråkk 3-28/4	4
TourTråkk 4-5/5	5
TourTråkk 5-12/5	7
TourTråkk 6-19/5	8
TourTråkk 7-26/5	10
TourTråkk 8-2/6	12
TourTråkk 9-9/6	14
TourTråkk 10-16/6	16
TourTråkk 11A'1-23/6	17
TourTråkk 11A'2	19
TourTråkk 11B-23/6.....	21
TourTråkk 12 A-30/6.....	23
TourTråkk 12 B-30/6.....	24
TourTråkk 12 C-30/6.....	25
TourTråkk 13-7/7	26
TourTråkk 14A-14/7 (ulovlig sent referat, men dog....)	28
TourTråkk 14B-14/7.....	30
TourTråkk 14-14/7	30
TourTråkk 15-21/7	31
TourTråkk 16-28-7	33
TourTråkk 17A1 og 17A2-4/8	34
TourTråkk 18A-11/8.....	36
TourTråkk 18B-11/8.....	37
TourTråkk 19-18/8	39
TourTråkk 19B-18/8.....	40
TourTråkk 20A-25/8.....	41
Ikke noe referat bra Birke, men et par bilder	42
TourTråkk 21-1/9	43
TourTråkk 22-8/9	45
TourTråkk 23-15/9	46
TourTråkk 24-22/9	47
TourTråkk 25-29/9	48
TourTråkk 26-6/10	50
TourTråkk 27-13/10	52
TourTråkk/Jardar sykkel-klubbmesterskap-13/10	54
TourTråkk 28-20/10	55
TourTråkk 29-27/10	56

TourTråkk 1- 14/4

Strålende debut på årets TourTråkk-sesong!

Hele 33 spreke, vakre, sterke, nyvaskede, smilende, unge, lett aldrende, smidige, lekne, nysgjerrige, lokalkjente, disiplinerte, utholdende, morgenfriske og ikke minst tøffe sykkelentusiaster møtte opp og gjorde årets Prolog til TourTråkks mest besøkte!

Vi starter sesongen forsiktig med et kort referat, nevner bare at "Mariannes Plass" ligger ute på Fornebu, at Kjell Støtta virret rundt i buskene med sin nye 29" og at Atle holdt hodet imponerende kaldt da han måtte skifte slange med 30 tilskuere ute på Koksa-stranda. At han brukte over ti minutter bryr vi oss ikke noe om i april.

Mvh, Ola

Siste beskjeder gis av Ola før avreise

TourTråkk 2-21/4

Regn, snø, sol, fem juniorer, tre damer, fire debutanter og 16 eldre juniorer!

Fire debutanter på plass, to juniorer, Markus Oftedal og nn., Peter Svelander (Åskroken) og Erik Ihle (Tanumveien). Vi la også merke til at overlærer S. Nervold, grunnleggeren av The Nine O'clock Sharp Shield, var på plass igjen etter en laaang pause. Narve holdt en liten tale for dagen som stolt innehaver av det nevnte Shield og oppfordret alle til å gjøre sitt beste for å gjøre seg fortjent til å motta skjoldet etter denne sesongen. Han antydte også ganske tydelig at han er mottakelig for bestiktelser, typisk bankmann.....

Til sammen altså 24 til start, se årets statistikk. Ingen hadde planlagt motinnlegg mot en tur vestover til Bødalen, Heggedal og Dikemark og det var heller ingen protester mot av vi skulle dele gruppa i to etter stoppen ved Bøveien. Vi syklet i mer eller mindre samlet tropp utover mot Slemmestad, ungsauene nappet litt her og der, mens vi mer garvede holdt steady kurs og fart. Ved Bøveien tok Knut ansvar for regien i gruppe to, mens regien i gruppe én ikke var lett å få øye på. Det resulterte i at unggutta valgte å ta skogen gjennom Vardåsen på hjemveien for å utfordre terrenget. Marianne og Sigrunn N. brøt også ut av gruppe to etter at Tom hadde bedt om fartsreduksjon grunnet slitne lår på grunn av overtrening. Ved Dikemark viste Knut Petter oss inn på ny rute via Slottsberget og Brendsrudtoppen, under E18 og ut på Gml. Drammensvei. Her ble det stopp! Erik Klatremus hadde punktert. De av oss som fikk oppleve Eriks slangebytte i Sørkedalen i fjor, tenkte at nå fikk han endelig anledning til å vise at den prestasjonen nok var et hendelig uhell. Men akk, sekunder ble til minutter og minutter til kvarter. Fru Lise spiste lunsj, tok av sko og varmet tær, og hadde vi vært litt nærmere Storsenteret, hadde hun nok fått gjort seg en shoppingrunde også før Erik var på hjula igjen! Drøye 20 minutter ble det til slutt, selvsagt langt fra noen karakterskala i det hele tatt! Foreslår at Erik tar seg av slangebyttene for alle som måtte punktere de nærmeste fem etapper!

Resten av etappe 2 gikk så fint som bare det, en ørliten stistump ble forsert vest av Asker golf, og Skaugum ble passert i giv akt. Om juniorene har kommet ut igjen fra Vardåsen vites ikke.

Fra naturens verden: De fire årstider er nevnt, godt med hvitveis var å se, et ekorn krysset veien ved Brendsrudtoppen og et par nakne hester og en med frakk ble observert ved Asker golf.

Neste: Hvem tar ansvar for etappe 3? Fritt fram for forslag og regi! Publiseres innen fredag.

Mvh, Ola

Gruppe 2 besto av Marianne, Sigrunn, Bengt, Bjørn R., Svein-Erik, Tom og undertegnede. Kjørte nesten samme rute som gruppe 1, men vi tok ikke snarveien ved Dikemark også valgte vi Asker sentrum istedenfor golfbanen. Distansen ble den samme som gruppe 1.

Jeg punkterte 2 ganger ved Dikemark, den andre gangen riktig så spektakulært med høyt smell og slangebiter flagrende rundt ørene. Rask gjennomføring på 4,5 min og 7 min resulterte i at gruppe 2 kom frem før gruppe 1, så navnene på gruppene skulle ha vært motsatt. Damene og Bjørn registrerte ikke punkteringene og kom hjem lenge før alle andre.

Toms matte lår i dag skyldes etter sigende sofabæring opp og ned 28 etasjer dagen før. Man kan jo bli mør av mindre.

Ellers kan man registrere at Kjell "Støtta" valgte utholdenhetsidretten SJAKK i dag til fordel for TourTråkk. Om det ble matt eller remis vites ikke. Sjakkspiller Steinar kjørte imidlertid kombinert med 30 km sykkel før 6 timer sjakk, og matt?

Mvh Knut Helgesen

TourTråkk 3-28/4

Fin vårdag endte i grus og sykehus!

Dagen og Touren begynte så bra, og vi trodde alle hadde kommet seg trygge og fornøyde hjem inntil det tikket inn en melding fra Erik om at Lise hadde styrtet i asfalten ved Godthåp og endte dagens Tour på Bærum sykehus. Lise hadde stupt over styret ved ei fartshump like etter vi passerte veien over til Bærums Verk. På trynet i asfalten kan selv ikke Lise stå imot, og Erik skjønte fort at dette ikke så bra ut og ambulanse ble tilkalt. På sykehuset ble klær klippet opp, sår rensset og sydd og hode, nakke og andre vitale ben fotografert med både det ene og det andre. Fasiten viste at alle bein holdt, nakke og hode intakt, sydd over og under øyet, håndbaken og kneet og plastret og bandasjert hake og kinn. Lise er besøkt nå i kveld på sykehuset, hun er ved godt mot, naturlig nok forslått og med litt avvik i symmetrien i fjeset, noe som forhåpentligvis ordner seg når hevelse er gått ned og sår får roet seg. Hun blir på sykehuset til i morgen, deretter noen rolige dager uten PC, mobil ogsykkel! Men hun lover å være tilbake på setet snart, men tar nok ei pause ei uke eller to.

Ellers var jo Touren flott, med 22 stk. til start og med pressen til stede før avtråkk. Se Mette-foto over. Knut Petter hadde tatt på seg regien for dagens etappe som gikk på kjente og ukjente turveier gjennom Bærum, nesten opp til Skytterkollen, ned til Ankerveien og deretter litt spredning i feltet hvor noen dro hit, andre dit og det ble etter hvert vanskelig å holde oversikten over hvem som var foran, eller bak eller som slett ikke kom seg hjem i det hele tatt. Vi får ta en liten evaluering av hvordan vi bedre kan holde oversikten over hverandre ved neste Tour!

Knut Petters rute var kjempefin, til og med litt terreng for de av oss som synes det er gøy! For de som ikke helt klarte å holde oversikten over hvor vi var til enhver tid, legges ved et par kart som viser våre spor.

Én av utbrytergruppene med Tom Fiskærn og Overlærer Nervold i spissen ble observert kommende ut fra klekkeriet til Jeger og Fisk ved Hamang etter en omvisning der på vei hjem. Om de hadde med syklene inn vites ikke, men de kom i alle fall ivrige ut etter å ha sett en million lakseyngel eller så! Knut, Per Kristian og Svein-Erik var så hissige på grøten at de tråkket over Steinshøgda og om Bærums Verk på hjemturen.

Fra naturens verden: Godt med badende fugl ble observert i Engervannet, hvitveistepper både her og der. Det luktet hest ved Øvrevoll og Lises blåveis skal vi ikke spøke med! Laksen ved Hamang er også nevnt.

Mvh, Ola

TourTråkk 4-5/5

Snø, regn, Obelisk og sol etter hvert.

Hvem: For å beholde "100 %en" så må man møte opp tenkte Jon Ole Overein, Joar Skjevdal, Kjell "Propell" Nervold, Sigrunn med 2 n'er Kosi Nervold, Roar Sørli, Dan Evert Brekke, Magne Nygård, Steinar "Sharp" Nervold, Ola Thjømøe, Erik "Klatremus" Aas, Tor Staff, Knut Petter Guriby, Bjørn Rønning og Knut "Skald" Helgesen, totalt 14 stk. Klokken 08:00 trommet regnet faretruende på takvinduet i Åskroken 24 og videre opphold under ei varm dyne var fristende, men med fare for å rykke nedover på %-statistikken var det bare å bite tennene sammen, dra på seg ullundertøy og komme seg ut.

Anne Lise hadde glemt å stille klokka og bommet på "sharp" med vel 2 timer. Hun ble observert syklende langs Åsløkkveien i retning Asker kl. 11:15, men dessverre Anne Lise, det kvalifiserer ikke for registrering av Tour. Ellers har kvinneandelen sunket betraktelig fra rekordantallet (9) på årets prolog, men det har sin forklaring i Lises fullkontakt med asfalten oppe ved Godthåp på TourTråkk #3 samt Eva Rønnings fullkontakt med et kumlokk etter fastkiling av fordekket i en trikkeskinne i Oslo med påfølgende håndleddsbrudd. Begge rapporteres "ved godt mot" og vil nok stille sterkt senere i sesongen. Atle Wahl hadde har rapportert fall og lett "invaliditet" under en treningstur på sti for et par uker siden, men hardhausen Atle har vært ute en vinterdag før og dukker nok opp før vi vet ordet av det. Konklusjon: Vi må være forsiktige. H-verdien i gjengen er på tur til himmels.

Hvor: Knut Petter hadde lagt opp til to alternative ruter. Med snø over 2- 300 meters høyde ble Lommedalen forkastet og Touren lagt vestover på kjent og ukjente stier, se vedlagte kart.

Ellers: Kjell ropte "hold høyre" noen ganger og skapte litt forvirring i feltet i stien ovenfor Høn. Jeg holdt på å ta til høyre i stikrysset, men Kjell ville jo bare forbi. Undertegnede har fremdeles litt angst for bratte stier og fikk lett kjeft fra samme Kjell etter at jeg forårsaket et velt i bratta etter kryssing av Slemmestadveien. Ellers forsøkte Kjell flere ganger å verve deltakere til årets Lillehammer - Oslo 23. juni. For de som har "racer" og liker kjedesykling i høy hastighet så er det bare å melde fra til Kjell for treningsturer og uttak.

Knut Petter imponerte underveis med sin historiekunnskap og tok oss blant annet innom Linda Eides norske attraksjon "Obelisk" ved Tranby. Fra Obelisk, med behørig fotografering, gikk turen ned de bratte Høgdabakkene før vi snudde og tok strake veien hjem i tidvis høy hastighet via Liertoppen, Vardåsen, Asker sentrum, Skaugum, Kjærlighetstien og i spredt orden hjem, totalt 43 km. En gråkledd dame som nesten gikk i ett med asfalten ga noen og enhver sjokk i undergangen før Asker sentrum. Steinar holdt på å tre dama inn i sykkelgaffelen og hadde høy puls helt opp til Asker kirke. Etter litt evaluering av denne uønskede hendelse var vi alle enig om å holde bedre avstand ved høy hastighet på gang/sykkelvei.

Fra dyrenes verden: Alle dyr hadde nok gått i hi i gråværet, og selv den tidligere observerte "hest med frakk" opp ved golfbanen hadde trukket inn i stallen. Været ble bedre etter hvert og litt optimistisk fuglekviser kunne høres.

Mvh, Knut

Dere hadde forhåpentligvis en fin etappe 4-Tour i går! Eva og Atle ble nok savnet, under ser dere forklaringen på hvorfor de to vil være fraværende en stund framover. Nå får det være nok med uhell, vi satser på trygg og fin sykling framover og ønsker både Eva og Atle god bedring og velkommen tilbake!

For øvrig kan jeg berolige alle fiskeinteresserte med at det fortsatt er fisk igjen rundt Bolærne og at badevannet slett ikke kan anbefales.....!

Mvh, Ola

Det bli 4-6 ukers pause fra Tour Tråkk da jeg på bytur til Oslo i går brakk venstre håndledd. På høyde med en lukeparkert bil, svinger den ut og det samme gjør jeg og havner med forhjulet i trikkeskinnen. Jeg hadde ingen fart, da dette er opp en lite bakke, men jeg er uheldig og faller på hånden. Legen på BS sa bruddet var pent, han var fornøyd med operasjon, ingen gips så dette lover bra. Jeg kommer tilbake medio juni. Bjørn kommer i morgen. God lørdagssykling til dere andre og god bedring til Lise.

Hilsen Eva Rønning

For en måned siden kjørte jeg meg av i et forsøk på terrengsykling i marka. Det er grunnen til mitt fravær. Den venstre skuldra fikk det og jeg er nesten invalid. Kommer tilbake når ting bedrer seg.

Med vennlig hilsen Atle Wahl

TourTråkk 5-12/5

Flott stitour i frisk nordavind!

Nok en gang har Knut Petter vist oss inn på nye veier og stier. Noen syntes kanskje det ble i overkant røft terreng, mens andre kvitret om kapp med bokfinken der de silkemykt klatret opp og slapp seg ned "fine" stier på Krokskogen.

24 startende denne litt kalde og vindfulle maimorgenen. Et par nye unggutter var på plass, Ferdinan fra BOC og Kristoffer, ellers bare kjente fjes, noen for første gang denne sesongen. Knut Petter hadde regien også denne dagen, og vi bega oss i retning Lommedalen og Krokskogen via Løkenhavna, øst av Glitredammen, gjennom Lommedalen golf og "Rolf-sumpen", for dem som husker Rolf Eriksens tryning i gjørma for noen år tilbake, forbi gamle Bonna skifabrikk i Kirkebyveien, hvor vi oppdaget at vi hadde mistet 2xMarianner + 1 Torbjørn, til samling av alle 24 igjen ved By. Her ble det besluttet å dele i to grupper før vi fortsatte videre innover Byveien og over på morsom sti i retning og forbi Greinehytta. Ikke alle i gruppe to delte Olas begeistring for sti, ei dame med sørvestlandsk dialekt hevdet hun "hatet sti"!

Gruppe 1 så vi ikke mer til, men utfra bilder og rapporter på FB kan det se ut som de drev aktiv styrketrening underveis, med rydding av kampesteiner i traséen. Unggutta Christian og Ferdinan hadde dannet egen stigruppe og kom halsende og med imponerende teknikk forbi oss på stipartiet. Sigrunn pådro seg også en punktering underveis, men hennes fortvilte rop på Kjell med slangen førte ikke fram, slik at Torbjørn og Ola måtte tre hjelpende til. De ble klokket inn på 6,44, noe som jo er klart godkjent og en 4+. Da vi var ferdige med stipartiet rett nord for Tverrelva, var Torbjørn så glad at han tok et svalestup over styret, krøp sammen i svevet og landet i fosterstilling i grusen, noe som reddet ham fra merkbare skrammer. Bra!

Ned langs østsida av elva peiset damene på og ved Bærums Verk ble vi praiet inn som filmstjerner og måtte snu og sykle i samlet flokk over brua igjen slik at regissøren fikk sin ønskede tagning av en fin sykkelgjeng på tur til sin film om sykkelveien fra BV til Fornebu. Vi gleder oss til rulleteksten.

Fra naturens verden: Sur nordavind, isbrann ved Lommedalen golf, mange vindfall i forlengelsen av Byveien, og SVALEstup ved Tverrelva. En usedvanlig høyrøstet bokfink trengte også inn i øret ved Guribysaga.

Neste: Hvem tar utfordringen og drister seg frampå med forslag til etappe 6? Vi venter spent til torsdag kveld!

Mvh, Ola

TourTråkk 6-19/5

(Ingen fengende ingress denne gangen)

Rapport fra gruppe 1 som bestod av Dan Evert, Erik, Magne N, Joar S, Bengt, Jon Ole, Peter, Erik I, Olav og Narve. (se egen rapport fra gruppe 2 ved Ola, som aldri ble skrevet, men bilder ble tatt; Knut anm.)

Hvor: Det ble bestemt at vi syklet sammen til Bogstad, hvor gruppen ble delt i to. Fra Bjørnegård ned til Løkke, opp 100 meter og til høyre opp langs Skytterdalen til Solberg og Haslum. Ved Haslum tok vi stien opp langs Øverlandselva til Øverlands gård, inn på Ankerveien mot Fossum og Bogstad. Der ble gruppa delt i to, og Ola tok gruppe 2 inn i Sørkedalen.

Gruppe 1 tok turen videre opp langs Wyllerløypa til Tryvann, ned til Tryvannstua, en liten bomtur til Skjennumstua, før turen gikk til Ullevålseter, Sognsvann, Løkka, Ris, Smedstad til Øraker, Jar, Bekkestua og hjem.

Det det meldt moderat tempo til Bogstad. Det gjorde det kanskje også, men undertegnede burde kanskje ikke ha syklet 45 km dagen før. Allerede opp mot Ankerveien var pusten høy og når Sigrun i joggesko fløy forbi, skjønte jeg at dette ville bli en lang dag. Praten gikk lett blant de andre tråkkerne, mens jeg hadde nok med mitt. Det var godt med pause på Bogstad.

Turens forslag fra undertegnede var opp til Frognerseteren, forbi Holmenkollen, men Ola mente vi burde ta turen opp langs Wyllerløypa. Mer spennende var nøkkelordet! Spennende var den ikke, men derimot utrolig slitsomt.

Gruppen holdt følge i nøyaktig 488 meter. Nok var nok, og jeg tok derfor ansvaret for baktroppen i gruppa. Altså meg selv. Langt om lenge og lenger enn langt, tok jeg igjen et ektepar med barnevogn og til slutt Magne N og Dan Evert. Magne hadde punktert og Dan Evert bidro som hjelpearbeider. Det slangebyttet tok sin tid. De fikk til slutt se at sykkelslangen var av kaliber 26, og de hadde valgt riktig, men det hjalp lite da sykkelpumpen ikke fungerte. Så da jeg hentet frem min sykkelpumpe til kr. 299,- ble det fart i sakene. (SKIKKELIG sykkelpumpe er viktig gutter).

Nesten på toppen kom eliten på vei ned for å se på hva som hadde skjedd og etter noen få kommentarer var vi på vei igjen. Vel samlet oppe på toppen gikk det endelig nedover til Tryvannstua. Der ble vi enige...vel.... Erik ble enig om at det var mer koselig å spise på Skjennumstua. Advarselen at det mulig var stengt, ble ikke tatt til følge. Vel fremme kunne alle se at her var det stengt og da bar turen til Ullevålseter allikevel. Med Erik i front ble det ikke på grusvei nei. Neida!!!! Erik visste om en liten snarvei over Frønsvollåsen. Snarveien viste seg å være årets største utfordring i alle fall for meg. Steinete som F..., men røtter og myr opp til ankene. Like greit å ta seg av baktroppen igjen. Altså meg!

Tempo økte gradvis og vel fremme ved Ullevålseter hadde de fleste begynt på matpakke med dertil godsaker fra kafeen, før jeg entret setra. En rast på 15 minutter ble bevilget før man igjen sadlet sykkelen. Enda ikke ferdig med min vaffel, var det bare å henge seg på. Noen tok teten ut fra Ullevålseter og ned mot Smedstad. Det gikk for i sømmelig fart, forbi alle entusiaster av familier, hundeeiere og trimmere. På nordsiden av Sognsvann tok vi til høyre. Det viste seg nå å være ulovlig da sykler ikke lenger har tilgang på den siden. Vi tok det pen og heldigvis var det ikke mange som buet!

Fra Løkka på nedsiden av Sognsvann gikk det i stort tempo ned mot Ris. Foruten Magne sin punktering fikk vi turens eneste uhellet. Dan Evert tok en rulle. Rullen ble behørig observert, kommentert og ble gjennomført helt etter boka. Rullen var estetisk og pent gjennomført uten skader. Meget bra Dan Evert, som nå snart kan skrive bok om dette, men du får minuspoeng for utropet i forkant. Rulle skal foregå i den stille. Fra Smestad til Øraker ble tempo igjen økt. På Jar måtte jeg si takk for følget og tok meg hjem via Bekkestua, Gjøttum ned til Rud. De andre tok småveien fra Bekkestua og hjem. Som de fleste nå har forstått så var jeg for det meste bak i dag og var rett og slett for sliten til å få med meg noe.

Turen ble på ca. 4 timer og 56 km og med totalt 1130 høydemeter. Noen ganger er det også en liten bragd.

Fra naturens verden: Det er vår og all slags blomster og trær satt sitt preg. En stålorm slynget seg over veien på toppen av Ankerveien. Jeg målte den til ca. 40 cm. Ellers en hest og rytter fra Øvrevoll, en skremt frok på veien mot Skjennumstua og 2 små gneldre bisker på vei ned mot Sognsvann.

Alt i alt en strålende tur. Veldig sliten og fornøyd, brukte jeg resten av lørdagen til kramper. Håper at referatet reflekterer noe av dagens tourtrakk.....i alle fall for baktroppen.

Med sportslig hilsen Narve

Gruppe 2

TourTråkk 7-26/5

Vestlending nær slukt av orm!

Dette høres dramatisk ut, og ifølge Marianne B. VAR det dramatisk! Hadde det ikke vært for hennes solide forskjerm, hadde det ikke vært for hennes store fart og hennes lynraske "ut-av-pedalen-og-beina-rett-ut-til-siden" bevegelse, så hadde denne svære ormen slukt henne. Hadde det ikke vært for at Tom sa med rolig bassrøst, - "stålorm!"

Vel, atten på plass denne varme og strålende maimorgen. Tre spreke damer holder fremdeles koken, men hvor blir det av resten? Ola N foreslo dagens løype, turstiene langs elvene --> Isielva, Økrivegen, Busoppveien, øst av Isi og inn under Tåjeåsen. Her tilbød Kjell at vi skulle beise hver vår planke for et par som satt med morgenkaffen og gruet til dagens dont, men det ble med tilbudet. Videre på sti innover i Kjaglidalen og ned mot og over Isielva, ned til Bjørumsaga og opp til Skoglund. Her delte vi oss i to grupper, Kjell N tok resolutt kommandoen i gr. 2 og Tom turte ikke annet enn å adlyde da Kjell (Propell, og altså IKKE overlærer Nervold!) utpekte hvem som hørte til i gr. 2. Gr. 1 siktet mot Mikkelsbånn og Haveråsen, og etter at Øyvind hadde gjennomført et klassisk pedalvelt i siste kneika opp mot Mikkelsbånn, med dertil egnede brølte ukvemsord, tok vi en liten rast og beundret den stadig utvidede bygningsmassen der oppe. Da de hørte om veivalget videre, fikk Magne N, Bjørn, Joar, Bengt og Jonas akutt hjemlengsel og tok turen via Grønland og hjem. Jonas skulle forresten også rekke prologen i Pinse-o-løpene på Hedemarken samme ettermiddag, det er unnskyldning god nok!

Gruppe 1A besto nå av fem ivrige stisyklister, Øyvind og Dan-Evert vil gjerne kalle seg det nå, der de med godt humør fulgte i Erik, Ola og Anders sine ikke alltid snorrette spor.... (se bilde)

Dan Evert og Øyvind på "StiTour" med Erik og Ola. Legg merke til humøret!

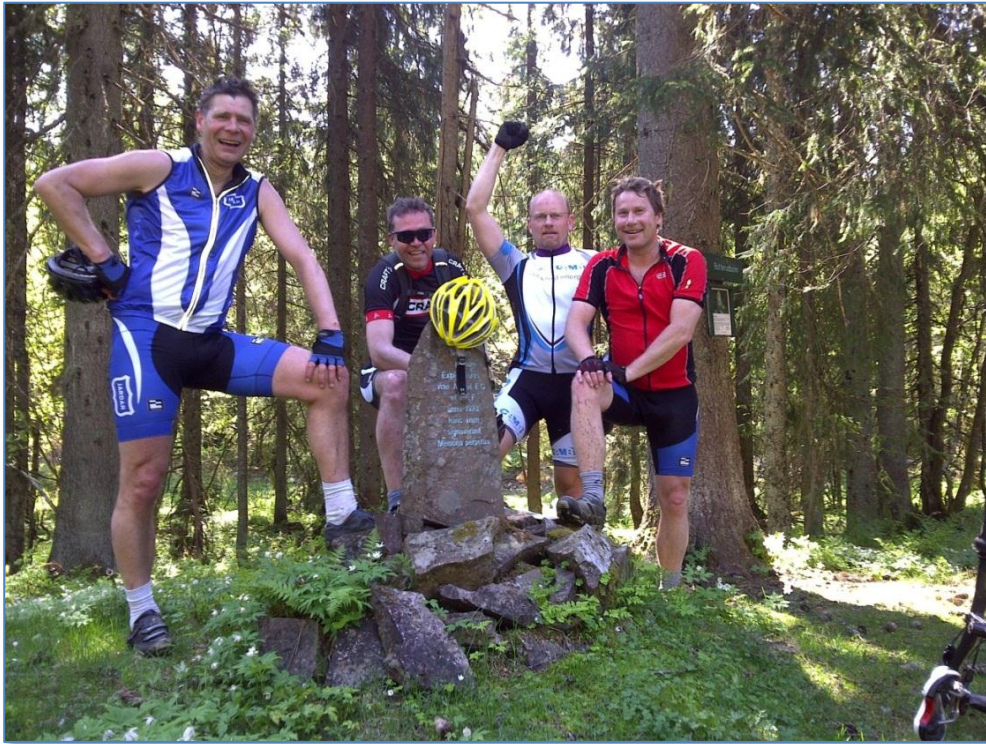
Grappa tok seg også tid til å studere latin rett sør for Gampen, der det står en bauta med latinsk inskripsjon til minne om den første blåmerkede turstien gjennom Vestmarka. Etter en kort diskusjon ble Haveråsen droppet til fordel for korteste vei hjem via stien med Ola-Kjell-ura, hvor både Ola N og Kjell har hatt en over-styret-opplevelse, noe Ola advarte sine medsyklister om også denne gangen. Men så fort advarselen var gitt, presterte Ola og gjenta manøveren, riktignok med et kontrollert sidesprang-over-styret denne gang, dermed heter ura nå Ola-Ola-Kjell-ura (ikke å forveksle Ola-Ola i Heia fra leseboka på folkeskolen for oss som har levd ei stund). Etter en nestenulykke for Dan-Evert ved Vestmarksetra, ved Per Øyvinds hump, hvor Dan korrekt viste stopptegn med den ene armen samtidig som den andre bremsset, kom alle fem trygt hjem etter en fin Tour!

Fra naturens verden: Stålormen nevnte jeg vel? Vi stoppet også og beundret en bøling Hereford storfé oppe i Busoppveien. Hereford = Whiteface, er en storférase som med mer kjøttfylde enn den norske NRF-kua, bare så dere vet det! (fatter jobbet nemlig i NRF i nesten 50 år, så dette kænn je!) Kjaglidalen naturreservat er absolutt verdt et besøk, ikke sant Marianne B?

Ha ei fin uke!

Mvh, Ola

Latinstudier sør for Gampen

Samling i bunn av Kjaglidalen før gruppene skilte lag

TourTråkk 8-2/6

“Den blir lengre når man drar i den”

Hvem: 19 stk. med Ola Nyhus, Knut Petter Guriby, Tor Staff, Erik “klatremus” Aas, Lise Bjørnstad, Dan Evert Brekke, Hans Andreas Glette Hansen, Steinar “overlærer” Nervold, Kjell “støtta” Keseler, Sigrunn Kosi Nervold, Marianne Sanderud, Marianne Brekke, Per Kristian Nesse, Knut “skald” Helgesen, Bengt Solheim, Svein-Erik “Iem” Skjelbred; Morten Marmann, Tom Nilsen og Narve Holen. Vi merket oss at Dan Evert nå har sluttet å se på gradestokken, men velger antrekk etter kalenderen. Når vi nærmer oss St. Hans kan vi nok forvente at han kun stiller i Borat-truse...

Hvor: Tom gikk av med seieren angående forslag til tur, dvs. Sollihøgda, Sørsetra, Kleivstua, Kongeveien, Lommedalen og hjem. Litt diskusjon før og etter “sharp” angående turvalg opp til Sollihøgda resulterte i at overlærer’n proklamerte: “De som vil sykle asfalten opp følger meg”. Det dannet seg en stor gruppe etter Steinar. Det viste seg at dissens i utbrytergruppen angående løypevalget gjennom Vestmarka til Sollihøgda førte til at alle fulgte etter Steinar. På toppen av Sollihøgda ble gruppa delt i to. Gruppe 1 med Ola, Tor, Knut P, Eirik, Lise, Dan Evert og Hans Andreas dro opp Humledalen fra Skaret, krysset skiløypene fra Finneflaksetra til Sollihøgda/Sørsetra. Herfra gikk det på sti, som slett ikke var ille, og ut på veien mellom Sørsetra og Kleivstua. Her mente noen i gruppa at gruppe 2 måtte ha passert, mens Knut Petter, på indianernervis, mente at sporene i veien tydet på at gruppe 2 IKKE hadde passert. De andre hadde ikke noe tro på dette, men da Bengt tok gruppe 1 igjen i bakkene ned mot Lommedalen skjønte alle at indianerevnene til Knut Petter ikke er til å kimse av.

Gruppe 2 fulgte grusveien via Nysetra og Auretjern inn mot Sørsetra. Bengt hadde dratt i forveien, men satt og ventet på oss inne Nysetra. Ved starten av stipartiet mellom Auretjern og mot Sørsetra ble det steiling med påfølgende stilfullt velt av Morten. Heldigvis ingen skader utenom litt blod på albuen. Like etterpå hørte vi høylydt banning og sverting inne i skogen. Kjell rapporterte punktering, og ettersom sykkelens var så ny og den gamle ikke hadde hatt punktering på 10 år, hadde Kjell ikke tatt seg bryet med å kjøpe slange. Et annet argument var at han ville kjøre så “lett” som mulig grunnet lang tids mobbing av tungt utstyr på gammelsykkelen; les støtte. Nå var gode råd dyre ettersom Kjell var den eneste med 29” dekk i gruppa. 26” slanger ble hentet frem og strukket for om mulig å få disse til å passe til 29 tommers felg. Marianne S. stilte seg litt forundret til utsagnet: “Den-blir-lengre-når-man-drar-i-den”, men etter litt forklaring fra P.K og faglig benikking fra Marianne B og Sigrunn måtte hun lett rødfleamme i kinnene innrømme at vi var inne på noe der. Nå viste det seg at den (slangen) ble ikke lang nok ved å dra i den, så lappesaker måtte finnes frem. Det er nok flere enn Kjell som må på butikken og gjøre innkjøp over helga, for de fleste limtuber var av gammel dato og hadde gått helt i forsteining. Redningen ble da Narve som kunne stille med moderne lappesaker som ikke trenger lim. Det fungerte, og etter å ha bomma på hullet et par ganger var slangen tett og montering kunne starte. Kjell ble doven i underarmen under pumpingen, så et par andre måtte tre støttende til. Mariannes kommentar om at “det-bruker-å-gå-raskt-for-Ola-for-han-har-en-sånn-sak-som-spruter-det-inn” fikk selveste overlærer’n til å rødme lett.

Damene dro så lattermilde av gårde mot Sørsetra, men før vi andre fikk kastet oss på syklene rapporterte Steinar om ny punktering. Fordekket til Steinar hadde ikke tålt alle “på-kanten-kommentarene” og mistet trykket. Det viste seg å være dårlig ventil. Etter nylig utført dekkskift gikk alt nå stort sett smertefritt for seg. Litt fikling med dekkspaker, men slangeskiftet sto absolutt til godkjent.

Noen hundre meter ned langs Kongeveien etter krysset ved Kleivstua sa Bengt takk for seg og vi så bare støvska etter ham der han dro avgårde med nordavinden i ryggen. Ved Langebrutjern ble det stopp og samling av troppene. Kjell ble behørig fotografert sammen med en annen støtte, dvs. grensestøtta mellom Buskerud (Hole) og Akershus (Bærum) og alle beundret vi fordums ingeniørkunst fra bygging av brua (MDCCCVII-1807) over bekken fra Langebrutjern.

49 km på gruppe 2 og 53 km på gruppe 1. Ingen rapporterte uhell fra gruppe 1. Ingen rapporterte uhell fra gruppe 2, bare et nestenuhell da en skinnkledd Hells Angelsmerket, hundeleiende fyr, slett ikke likte å bli passert av en gjeng syklister på vei ned langs Lomma.

Fra naturens verden: I bakkene opp til Sollihøgda satt det en forskremt trostunge med hodet på skakke, talte oss og kom sikkert frem til 19. Ingen orm å se denne gangen, men en sau med to lam gikk og gresset i grøftkantene langs Kongeveien. Nede i Lommedalen passerte gruppe 2 en sort katt og det var sikkert grunnen til at Marianne S i det som etter hvert ble gruppe 3 også gikk på en punktering. Verken Tom eller Marianne B viste noen inngående ekspertise om dekkskift, og Mariannes Ss brevkurs i dekkskift viste seg også å være i tynneste laget. Men hva gjør

vel det når servicebilen og støtteapparatet bare er minutter unna! På tross av dette ble vel tidsbruken såpass høy at karakteren blir stryk! Støtteapparatets responstid holder imidlertid til en strek femmer, ifølge Ola!

Mvh, Knut "skald"

Den blir lengre når man drar i den....

TourTråkk 9-9/6

Etterlysning: Har noen sett Tom????

Han ble sist observert ved Myggheim, da var han fortsatt på sykkel, iført sort sykkelbukse, gul sykkelregnjakke og rød og hvit sykkelhjelme.

Hvem: 8 morgenfugler møtte opp ved Jardarhuset i øs pøs regnvær, de som er litt mer fornuftige enn oss vil kanskje hevde at det var 8 for mange... Bjørn Rønning møtte dessuten opp på racer, han hadde ikke fått med seg at denne gruppen skulle sove litt lenger denne morgenen. Så til alle dere racerkjørere – Bjørn hadde varmet opp i over en time da dere møtte opp til Tour!!! Men 6 av Tour-gjengens mest hardføre karer og en enslig dame la altså avgårde i regnet: Knut Helgesen, Magne Kjetil Nygård, Knut Petter Guriby, Tom Nilsen, Svein-Erik Skjelbred, Steinar Nervold og Sigrun Lernes Amundsen.

Hvor: Forslaget om å legge Touren i runder rundt Åskroken – Nedre Åsvei, med innlagte intervaller på Åsletta ble raskt nedstemt av overlærer Nervold. Han hadde sett for seg en runde hvor han fikk nyte svarttrostens sang ved Sandungen, og alle virket fornøyde med valget da vi dro avgårde. Første utfordring inntraff allerede ved hoppbakken i Juterudveien, da holdt to av våre mest erfarne syklistere på å kjøre inn i hverandre i ren Hushovd-stil, da de var uenige om veivalget videre. Heldigvis gikk det bra, og gruppen fortsatte trøstig videre i regnet... Planen var å sykle kjærlighetsstien, men da vi nærmet oss fant overlæreren ut at hans kjære ikke var med på Touren så han ville heller vise oss det nye byggefeltet på Åstad. Knut, som er i kanonform for tida, syntes det var en god ide, og syklet opp bakkene i et vanvittig tempo. Han så derfor ikke veien inn til byggefeltet overlæreren skulle vise oss, så det ble verken kjærlighetssti eller byggefelt på oss denne morgenen. Men overlæreren hadde andre kulturelle innslag på lur, og beordret innkjøring til Asker Museum og stedet der Hulda Garborg slet ut mange par sko. Selv fikk jeg kjeft av Knut over veivalget ned til denne lille veistumpen, jeg skal ha krysset to heltrukne gule linjer i veibanen.... På vei mot Asker Museum så de mest observante av oss et interessant skue. Et dødt juletre pyntet med julekuler sto ved veibanen og «lyste opp» for oss. Kanskje det var Hulda Garborgs gamle juletre???

Veien videre gikk forbi Skaugum og ned en snarvei forbi Vøien Gård der Alf Prøysens bodde fra 1942. Hvis noen er interessert i å vite mer om dette er Knut Petter riktig mann å spørre☺ Noen av oss trengte nå å samle krefter til motbakkene vi visste nærmet seg, og Tom proklamerte tidlig at «jeg må finne mitt tempo – vi ses på toppen!» Jeg ble sjeleglad da gutta forkynte at vi ikke skulle helt til topps, men stoppe på parkeringsplassen på Solli og kjøre grusveien via Myggheim derfra. Hva Knut går på for tiden aner jeg ikke, men han pratet hele veien opp bakkene til Solli!!!! Vi andre lurte på når det skulle bli stille, men det ble det ikke. Han påstår selv at det ikke er han som er blitt sprekere, men utstyret som har skylden for fremgangen! Og at den mannen har utstyret i orden er jo noe vi alle vet!!!! Vel fremme på parkeringsplassen ble det tid til litt spising før vi la avgårde i samlet tropp igjen. Knut Petter ble imidlertid gjort oppmerksom på at bakdekket så noget flatt ut – og ganske riktig – han hadde punktert. Så da ble pausen enda lengre, noe mine slitne bein satte stor pris på☺ Knut Petter har også utstyret i orden, og slangeskifte på hans 29" dekk gikk greit uten at han måtte strekke på noe som helst...(Se for øvrig referat fra Tour 8).

Etter denne forholdsvis lange pausen hadde de fleste herrene mye fett i beina, de la derfor avgårde innover mot Myggheim i et halsbrekkende tempo. Jeg trodde jeg hadde alle foran meg, og syklet det jeg maktet innover. Ved Myggheim så jeg bakenden på Svein-Erik i det han satte nedover det som knapt kan kalles sti, på vei mot Asdøltjern. At jeg kom ned uten å tryne er et under, men nesten like ille var det at jeg ikke visste hvor kavalere hadde tatt veien da jeg møtte et veikryss. Noen ungdommer som lå i telt ved tjernet kunne imidlertid fortelle at det hadde passert en sykkelgjeng litt tidligere, så jeg fant dem heldigvis igjen. Men verre var det med Tom!! Det var nemlig nå vi innså at han var blitt borte!!! Etter noen minutters venting snudde Magne og Knut Petter for å se om han hadde punktert oppe i kneikene, mens vi andre syklet rolig mot Sandungen, nå i SOLSKINN. Knut Petter og Magne delte seg også etter hvert, da de ikke så snurten av Tom. En dame de møtte på veien hadde imidlertid observert ham ved Myggheim, så Magne og Knut Petter valgte å sykle hver sin vei derfra i håp om å finne ham. Ifølge Knut har Tom syklet her mange ganger, og burde derfor kunne veien. Noen av oss andre prøvde å fortelle Knut at hvis man bare henger på er det ikke alltid like lett å huske hvor man sykler....

Magne tok igjen utbrytergruppa på fire ved Sandungen, mens Knut Petter nådde oss igjen ved Tanum, ingen av dem hadde imidlertid sett snurten av Tom underveis... Om nedfarten fra Sandungen er det ikke stort mer å si enn at det gikk i en vill fart, og at jeg ikke klarte å henge på selv om jeg tråkket det jeg var dame for... Knut viste seg imidlertid som en gentleman, og ventet på meg ved Vestmarksetra. Derfra sørget han for at jeg fikk ligge i rygg hele veien hjem – tusen takk Knut☺

Fra naturens verden: Allerede tidlig på Touren la vi merke til at brunsneglebestanden fortsatt er intakt. «Kjør over dem» sa Knut!!!, men overlærer'n sa at vi skulle verne om alt liv på våre Tourer. Ved Skaugum passerte vi noen hester på beite, og oppe ved Solli hørte vi svarttrostens vakre sang. Knut hørte også en due som kurret, men han visste ikke om det var en skogsdue eller en bydue. Brevduer og leirduer ble ikke nevnt, men de var sikkert i nærheten de også!

Mvh, Sigrun

Siste: Det ryktes at Tom tok til høyre ved Myggheim (hvorfor gjorde han det?) og gikk rett på et kjedebrekk borte i myra. Det ble trilling tilbake til Solli hvor hans kjære Kari plukket Tom opp og fikk brakt ham trygt hjem, dog via Clas Olsson for innkjøp av utstyr; les kjedekutter, lås etc. Se for øvrig Karis kommentar på vår Facebook-side med forslag til innskjerping av rutiner.

Mvh, Knut (som registrerte 32 km)

Punktering ved Solli. Knut Petter hadde utstyret i orden. Karakter "godkjent" sa Overlærer'n, "for vi har jo ikke stått her stort lengre enn en halv time"

TourTråkk 10-16/6

Singing in the rain!

Først må jeg bare beklage at det har drøyd noe (...) med referat fra etappe 10. Det er ikke fordi denne etappen var spesielt kjedelig eller lei og trist, men dagene har sust av gårde og hodet har vært fullt av både det ene og andre.

MEN, så mange som elleve trosset været og stilte blide og nyvaskede på start også forrige lørdag. Minst like mange stod opp med ambisjon om å være på plass som vanlig 09:00 Sharp, men snublet i kaffetrakteren og viklet seg inn i slåbroken da de litt uforvarende kikket ut av kjøkkenvinduet litt over åtte og observerte at himmelen åpnet seg. Fy og skam!

Anne Lise var eneste frøken i laget (ja, hun gifter seg ikke før neste år..) og Atle var tilbake fra skadeavbrekk som ble kommentert med at "grotida er lang på gamle gubber". Lurer du på hvem de andre ni var så ta en titt i vedlagte statistikk.

Veivalget var denne gang ikke distribuert på forhånd, og været innbød heller ikke til de helt store utskielser og diskusjoner. Vestmarka – Sandungen – Asdøl – Myggheim – deretter IKKE om "Tomsmyra" eller "TomogKarimyra?), men til Solli – over toppen og ned igjen til Sandungen – og hjem. 34 km.

Atles tilbakekomst varte kun til Kattås! Da observerte han betydelig sleng i bakhjulet og konstaterte at ei eike var gåen. Eikestramming ble tilbudt, men Atle ment det var best å komme seg hjem mens leken var god og hjulet brukbart. Så var vi bare ti. Ved Sandungen letnet været og blå himmel kom til syne både her og der. I krysset før Asdøltjern punkterte Ola T, stoppeklokkene ble startet og feltet ventet i åndeløs spenning på ny kretsrekord i dekkskifte, det var jo tross alt en ungdom som hadde punget. Men hva fikk vi se, makan til bedagelig og klønete dekkskift har vi vel ikke sett siden Erik Klatre ga navn til et gjerde borti Asker. Ola T trakk inni et skur der oppe (Ola-T-skuret) og der trodde vi han skulle bli resten av dagen. Men slange ble byttet, dekk ble pumpet med patron, tappet litt ut, pumpet opp igjen og viiiiips, så var vi i gang igjen omtrent et kvarter etter start, - stryk! Det positive var jo at flere av oss fikk diskutert taktikk til helgens Lillehammer – Oslo, valget i Egypt, en pågående rettssak, markaloven, beitekvalitet til sau med mer.

Resten av Touren tror jeg gikk rimelig bra, bare et par nestenuhell da Kjell Støtta feiltolket et lammeskinn nede ved Vestmarka. Lam på den ene sida av veien og mor på den andre betyr reell fare for at lam-vil-gå-til-mor når en haug syklist kommer i vill fart. Det stemte! Kjell smatt forbi, mens et par av oss andre var nær ved å starte høstslakta en fuktig lørdag i juni!

Fra naturens verden: Småfé er nevnt, storfé var også sluppet på beite i utmarka. Vi kunne heller ikke la være å legge merke til ca. En million snegler som var ute for å trekke pusten. I tillegg ble en trostunge observert i bakkene opp mot Myggheim, i hardtrening for å bygge vingemuskler!

Neste: Denne lørdagens etappe 11 blir delt i to! 11A går som vanlig fra Jardarhuset 09:00, veivalg ukjent, men voteres over ved frammøte. 11B går fra Lillehammer til Oslo kl. 11:45 sharp, med ankomst Oslo noe senere samme dag. Her har Capitane Kjell Propell gjort den bragd å få med seg åtte andre Tourtråkkere pluss to innleide trekkplaster for å sykle de 190 km sørover fra Lillehammer på smale hjul! (de som har latt seg overtale mer eller mindre frivillig er: Bjørn, Morten, Tor, Joar, Vidar, Hans Andreas, Ola T, Ola N, Capitane Kjell og trekkplastrene Ørnulf og Per Ivar).

God Tour til alle!

Mvh, Ola

TourTråkk 11A'1-23/6

Etappe 11A'1 – Men's Tour!

Først Ola's kommentar til Narves referat:

Vedlagt følger Narves beretning fra etappe 11A'1a, omtalt som Tourgruppe A, samt SigrunNs referat fra ReTourgruppe A. Tidligere har Kjell R.N. sendt ut ref. fra etappe 11B!

Dette krever minst bachelor-grad i arkivering, men vi henger med så godt vi kan!

Det bør bemerkes at Narve her snakker om A-lag og B-lag i sitt referat, og omtaler B-lagets utfukt til Lillehammer i en noe nedlatende tone. Vi biter det i oss og viser bare til utsendt bilde av "B-laget" som viser en gruppe mørke, høyreiste, slanke, uberørte, ubetydelig stolte unge karer med en touch av grå hår her og der, som ikke kunne si nei til et lagbilde da en ung og pågående blond kvinnelig papparazzi falt ned på sine knær og tryglet om et snapshot av gruppa, som altså slett ikke bryr seg om Narves omtale!

Etappe 12, lørdag 09:00 Sharp, veivalg ukjent, men vi minner om Narves oppfordring om orden i fraksjonene for økt hygge og sikkerhet!

For egen del tilbringes lørdagen på fjellet, men allerede nå luftes tanken om klassikeren Hokksund - Sandvika på etappe 13. Gi lyd om dette høres interessant ut!

Mvh, Ola

Så Narves referat:

Vi kunne sykle dit eller dit og med muligheter for andre veivalg. Det ble ca. 54 km for jentene og i underkant av 82 km for gutta. Men referenten mener Tour Tråkk må vurdere vår sykkelreglene på lørdagene.

Hvem: Tross meldinger om regnvær, B-laget på utfukt fra Lillehammer til Oslo var oppmøte meget bra med hele seks fantastiske spreke jenter. Marianne Brekke, Lise Bjørnstad, Sigrun Amundsen, Eva Rønning, Marianne Sanderud, og Sigrunn Kosi Nervold. På herresiden kunne vi melde ni deltakere i klasse A.. Knut Helgesen, Erik Aas, Tom Nilsen, Olav Tunesvik, Jon Ole Overrein, Dan Evert Brekke, Roald Sørli, Narve Holen og Tom Nilsens kamerat Pål Eriksen som hadde tatt turen fra Vestby for å være med.

Hvor: Ny tur i Vestmarka ble forkastet, da værlaget så tungt ut den veien. Det var lysere andre veien og forslaget Tverrelva, Kleivstua og hjem ble derfor vedtatt. Det gikk i fint driv fra start, men etter 300 meter ved Jongsbruveien fikk vi dagens første "stopp". Punktering ble det sagt, men sykkelkjede til Tom hadde hoppet av, så gruppa var snart på vei videre. (Tips! I følge Erik kan det rettes på i fart. Du fortsetter å sykle rolig mens du girer opp til et lettere gir og da skal sykkelkjede falle på plass igjen) Langs kjente veier, stier styrte vi inn på venstre side av Lomma mot Tverrelva. Jentene stod for mesteparten av praten til vår første oppsamling like før Tverrelva. Jeg registrerte at vi glemte sykkelreglene da et nesten uhell skjedde på vei opp. Så her er et tips fra meg: I oppover bakker ligger vi på høyre side opp og ikke på venstre. Det gikk bra denne gangen. Etter at introduksjonen av ny og gamle deltakere og de tradisjonelle bildene var tatt kom dagens første endring av veivalg. Forslaget til Narve om en retningsforandring til høyre og opp mot Løvli ble etterhvert godtatt. Det var ikke mer motbakker der enn mot Kleivstua mente jeg!!!... Og jo lenger opp vi kom, bedre ble været. Blå himmel, sol, varmegradene økte og ikke en regndråpe å se.

Noen kilometer lengre opp i krysset ved Torsteinsdalen og 500 meter fra Løvli var det ny oppsamling med nye mulige veivalg. Narve sa vi kunne ta til høyre mot Monsebråtan og Myrseter, eller opp mot Løvli, kanskje ned mot Stubbdal og til Damtjern eller tilbake ned mot Tverrelva. Mens veivalgene ble bestemt tok vi oss tid til å tenke på B-laget og vi ga dem en applaus på hele to sekunder. Jentene bestemte at de tok turen tilbake ned mot Tverrelva, med noen kulturstopp underveis. Sykkelherrene skulle ta turen ned mot Stubbdal, Damtjern og tilbake over Løvli. Nedover forbi Gurihaugen og til Stubbdal har vi en strålende utsikt over Ringerike, men pga. stor fart og strekk i feltet ble det bare noen få glimt.

Vel oppe på Damtjern var kiosken åpen så kaffe, cola, sjokolade, matpakke og vafler var på menyen. Ingen uhell så langt og gruppa og med når været var som det var, kunne vi like godt tar turen til Sørkedalen og hjem. Melding

fra Narve og Erik at det kun var småkupert før vi traff alle nedoverbakkene til Sørkedalen. Så fra Damtjern holdt vi til høyre opp langs Sandviksdalen, videre til høyre ved Abortjernet over til Nordre og Nedre Heggelivann. Undertegnet ble behørig påminnet av Tom og Dan Evert at det var flere bakker enn litt småkupert, men håper fortsatt jeg er velkommen neste lørdag, selv om det er meldt regn. Neste oppsamling var ved Søndre Heggelivann, hvor vi tok til venstre mot Oppkurven. Derfra var det endelig deilig å sette rompa langt bak på setet, holde bremsene klare da det gikk fort nedover hele veien til Sørkedalen.

Siste oppsamling var ved Sørkedalen og dagens første og eneste punktering. Ingen tok tiden, men undertegnede var relativt fornøyd med bytte. To slangeskiftet på ca. 7-8 minutter må vel være godkjent. Tom, Knut, Dan Evert, Pål og Olav dro i forkant og det var siste gangen vi var samlet denne dagen. Erik, Jon Ole, Roar og Narve dannet baktroppen og nedover mot Bogstad fikk vi trent på kjedesykling og det gikk meget bra. Det gikk fort og det så pent ut. Forbi Bogstad og ned mot Fossum ble det bestemt asfalt var greia langs Griniveien. Erik ble nedstemt med sitt forslag om Ankerveien. I det vi syklet inn på Griniveien kom regnet. Som en god kollega burde jeg eller vi ha stoppet når vi passerte Tom, Pål og Dan Evert mot Haslum, noe vi selvsagt beklager, men farten var så høy, og pga. av mye regn var det vanskelig å se hvem vi passerte der og da. Fikk tilbakemelding at alle var kommet seg søkkvåte hjem med slitne ben, men en fin sykkelturn.

MEN...som utpekt referent og selvutvalgt leder av baktroppen i dag, ønsker jeg å stille spørsmål om hvordan vi gjennomfører syklingen på lørdagene. Selv om jeg ikke alltid har vært med på alle Tourtråkkene i år, leser jeg i referatene at vi har en markert tendens til at gruppa sprekker opp i forskjellige utbryter, baktropper og i noen tilfeller er vi usikre på om alle er kommet vel hjem. Jeg har forståelse for at noen ønsker å bruke lørdagen til en god treningsøkt og ikke bare som en tur. Jeg er en av de på en god dag som ikke klarer å holde igjen. Tror derfor at vi ta en diskusjon på dette. Vi ønsket at så mange som mulig blir med, men det er ikke bra at vi etterlater gode sykkelvenner på turen. Mye kan skje på veien og det bør vi ta hensyn til. Har lagt ut dette på facebook og ønsker gjerne kommentarer på dette.

Fra naturens verden: Et ektepar og Stokkender vasket seg i elva i det vi krysset Ringeriksveien og Bærumsveien. Flere hester vinker til oss på veien opp mot Lomma mens lukten av nyfelte gran og eiketrær sydet mot oss i det vi gled forbi. Fluer i mangfold gjorde at jeg var ganske mett i det jeg ankom Damtjern og droppet derfor vaffelen. Blant blomster på veien kunne vi bl.a. se "Ridderspore, Nesleklokker, Smågullstjerner, Åkersennep Skogkløver og Kransmynter". Foruten ekteparet allerede nevnt så jeg i spurver og meis og mye grønn flora.

Neste helg går turen til.....ja, kom med forslag. Mitt forslag en tur inn i Drammensmarka, eller alternativet til Enger, Lier, Asker og hjem.

Tusen takk for en kjempetur. Imponerende sykling av alle, men jeg vil gi ekstra honnør til Tom som gjennomførte runden med stil, smil og pågangsmot.

Mvh, Narve

Gutta boys Narve og Tom ankommer Damtjern

TourTråkk 11A'2

Etappe 11A'2 – Ladies KulturReTour!

Første etappe av denne Touren refereres av Narve (tror jeg), dette referatet tar derfor kun for seg damenes ReTour fra "et eller annet sted langt inn i Lommedalen – og korteste vei hjem".

Noen trodde kanskje at vi damene snudde før siste kneika opp til Damtjern fordi vi var slitne, men det er så langt unna sannheten som man kan komme. Grunnen til snuoperasjonen var at Marianne S hadde funnet ut at Ola N var på tur hjem fra Lillehammer, og hun ville være sikker på at hun kom hjem i god tid før mannen kom hjem og trengte masse omtanke og pleie av såre muskler. En for alle – alle for en tenkte vi andre, og ble med Marianne alle bakkene nedover igjen. For det var først på vei tilbake at vi så hvor mange motbakker vi hadde tråkket oss opp!!!

Touren ned gikk derfor raskt og greit, uten de store problemene. Det nærmeste vi kom en katastrofe var da Sigrunn N og Marianne B ble hengende litt etter da de måtte stoppe og kle på seg litt ekstra – og etterpå valgte å tråkke inn en vei de absolutt ikke skulle tråkke på... Heldigvis er de to damene så taletrengte at vi andre hørte dem der de forsvant innover i de dype skoger! Vi fikk derfor ropt dem tilbake, og glade og fornøyde kunne alle de "seks sexy syklistene" fortsette Touren hjemover.

Sigrun (med en n) hadde vært på en liten rekognoseringstur tidligere i uka, og kunne derfor ta med damene på en liten avstikker fra hovedveien og inn til en idyll ved Plassedammen. (Referenten er ikke lommekjent innover i Lommedalen, men ut fra kartet tror jeg dette må være riktig navn på riktig vann...) Mens vi spiste resten av nista og nøt stillheten og utsikten titta sola også frem, vakkert!!!

Som tidligere nevnt rullet vi raskt nedover. Det har sine fordeler, men kan også by på utfordringer. Det fikk Marianne B erfare da hun kom i vill fart nedover langs Tverrelva med Sigrunn N som trofast pratekamerat på venstre side. Hun så derfor ikke kuskjitt-rusa som nærmet seg i en tilsvarende vill fart rett forfra!!! Dette var ei ruse av den ferske sorten, høy og bløt, fin og brun i fargen – sikkert ei kaloribombe for sultne fluer! Disse ble imidlertid skremt bort da Marianne kom susende og delte godbiten i to like store deler!!! Vi var alle enige om at Marianne kvalifiserte til en dusj etter denne manøveren, og at hun burde ta den før hun skulle på Storsentret og spise lunch.

Som tidligere nevnt, det rullet fort nedover, og den som rullet absolutt raskest var Lise. Hun tok derfor ledelsen og dro oss andre med i dragsuget. Jeg tenker vi holdt omtrent samme fart som Lillehammer-Oslo'gutta... Marianne S var helt klar på veivalget, avstikkere ble ikke akseptert, her skulle vi rett hjem!!! En ny liten pause ved nok en idyll ble imidlertid innvilget, dette stedet var det Lise som viste oss. Nå var vi bare "fem flotte fruer" igjen, Eva R. hadde sluppet oppe ved Bærums Verk for å ta en annen vei til Kolsås. Resten av veien kom sykkelcomputerne i fokus, de viste nemlig at Touren vår nærmet seg 60 km!!! Alle damene, minus referenten hadde noen hundre meter å sykle for å komme hjem, og ville derfor nå den magiske grensen. Jeg måtte derimot følge Marianne B halvveis opp til Tanum for å få se de berømte 60 km i displayet! Sykt???? JA!!!

Fra naturens verden: Storfé må det ha vært i nærheten, men de ble nok så skremt da de hørte vi kom at de "slapp alt de hadde" og løp innover i skogen. En spurv ble også litt forskrekket, for ikke å snakke om alle menn på sykkel som tråkket ekstra hardt på da de møtte dette "toget av tøffe Tourister"!!!! Flott var det også med all fisken som vaket rundt oss da vi satt på bryggekannten ved "Idyll 2".

Takk for en flott ReTour damer!

Mvh,

Sigrun

Ladies KulturReTourgruppe koste seg på hjemveien med mange pauser

TourTråkk 11B-23/6

Lillehammer-Oslo i MOTVIND og regn!

Her kommer en liten oppsummering fra oss landeveistravere, som til tross for start kl. 11:45 SKAL ha denne økta registrert i statistikken for Tour tråkk.

Hvem: Ola T, Ola N, Per Ivar Jakslund, Hans A, Ørnulf Dahl, Tor S, Morten M, Bjørn R, Vidar D, Joar og Kjell

Hjelpemannskap: Jarle Marmann med kone og med brakt I PAD.

På kjøreturen til Lillehammer gledet vi oss over at den meldte motvinden ikke var å se noe sted. De første startende kl. 06:00 fikk dermed gode kjøreforhold. Vi fikk imidlertid meget godt kjennskap til syklistenes verste fiende-motvinden.

Det var god stemning ved start, til tross for at skyene var svært så mørke. Ørnulf var veldig klar på at regntrøya skulle ligge på lomma, og der ble den hele turen til tross for mye regn de siste 8 milene, men da hadde vi fått los, og da stopper en som kjent ikke. Voksne karer tåler jo litt uvær.

Vi hadde et klart kjøreopplegg med en rolig og fin start av hensyn til gutta med, startproblemer, prolaps og prostata besvær, hadde kjørt seg varme. Det ble ikke helt slik, for Bjørn fikk tidlig problemer. Men han ble beordret i sekken og fikk en kjempefin rygg og ble med helt til Skreia, hvor vi hadde planlagt eneste stopp på 5 min. Det ble ikke slik! For da hadde vi blitt tatt igjen av en gruppe, og lå å koste oss på halen av et godt lag. Problemet var imidlertid at "ryggen" til Bjørn stoppet på matstasjonen, og dermed ble det en luke på 40 m som Bjørn dessverre ikke klarte å kjøre inn. Et par mil før Minnestund skulle lokomotivet som vi lå bak ha pissepause og dermed satte vi i gang kjeden igjen. Vi tråkket behersket til Minnestund hvor følgebilen sørget for forsyninger, og trykket på blærene ble borte-utrolig godt. Med mat og drikke innabords var det bare å trå kjeden i gang igjen. Morten hadde visse fartsproblemer men beit seg fast, litt i sekken-som ikke var der, og litt i kjeden. Imponerende. Og så skjedde det noe aldeles overraskende - vi hørte vakre kvinnestemmer (og det viste seg at det også var noen aldeles lekkerbiskener også) bak oss som ropte at de ville kjøre forbi! Det var rett og slett ikke til å tro. Jentelaget fra Sannes ca. 20 stk. hadde startet på Gjøvik og viste imponerende kjedekjøring og kjørestyrke. Dette ble jo en nedtur for Nervold som syntes dette var flaut. Men Joar fikk en enorm opptur og har vel aldri ligget så tett opp til noe bakhjul før. Det var her sterk motvind og tett regn. Noen mente vi burde kjøre forbi frøknene, andre ikke. Etter en stund ble det rett og slett for mye for visekaptein Ørnulf. Han ville ha seg frabedt å ligge etter et jentelag. Og med den kjørestyrken han har så slo han til skikkelig bakfra. Han kom som ei kule å feide forbi damene.

Dette helt uten godkjennelse fra kaptein Nervold. Men litt "aksjen" skal en ha. Og hva skjedde? Noen av gutta fulgte etter, Kjell ble irritert, og jentelaget som til da hadde ligget samlet, sprakk opp. Men vi samlet oss igjen ganske raskt, og fikk roet oss. Joar lå fortsatt helt klistret oppi Sanneslaget, som nå hadde bare 6-7 ryttere samlet. Morten slet ikke noe mindre, men fikk god hjelp av Ørnulf, Ola N, med fler til å henge på.

Ned til Olafsgård gikk det greit og foran oss lå 3 km med hard stigning. Og med målsettingen- en samlet gruppe inn- kjørte vi kontrollert opp til toppen før Østre Aker vei sto for tur. Men Joar var fortsatt helt ustyrlig. En gammel toppsvømmer/individuell utøver, med startnummer måtte bare ligge på hjulet til jentene. Men som den gentlemanen han er ventet han på toppen og fikk bidratt med sin enorme kjørestyrke i front av et igjen samlet lag innover mot mål.

Morten liker seg med sitt tunge tråkk på flatene og det gikk skikkelig innover mot mål. Så 4 km før mål punga Morten og det ble skiftet slange i rekord fart 4-5 min, med god hjelp fra Ørnulf og Ola N? Og så var vi samlet nok en gang og mange hadde fortsatt gode bein og farten igjen høy. SAMLET syklet vi over målstreken til 5t og 45 min og 30 sek. Med målsetting om 5t og 30 min med normale forhold, så er tiden vår veldig bra. Vanskelig å estimere, men det tilsvarer langt ned mot 5 t med sol og litt vind i ryggen. Og det aller viktigste – vi kom i mål uten velt. Dessuten bidro alle mer eller mindre hele tiden i kjeden-som periodevis fungerte meget godt. Med det svært begrensede treningsgrunnlaget på kjedekjøring, (vi har kun en kort økt hvor alle har vært med) skal vi være veldig fornøyd.

Selv ble jeg overrasket over hvor kjøresterke dere var. Viljen til å komme fort til mål og bidra for laget var der hele tiden. Sykling er jo virkelig lagidrett. Noen synes sikkert jeg holdt litt for mye igjen, men med vår målsetting mener jeg det var riktig. Og for meg som gammel midtbanesliter og utpreget lagspiller står jeg oppreist og takker dere alle for en kjempefin opplevelse. Neste år stiller vi kanskje 2 lag og da skal vi være 25 stk. i kjeden og det er ingen grunn til at jentene ikke skal være med.

Så til dere andre løp og kjøp racer. Knut Helgesen er skikkelig på hugget for tiden og er forventet å se med bukkestyre allerede til uka!!

Som gammel trener kommer en liten feedback til hver og en:

Bjørn - veldig synd at du/og vi ikke så luka. Du er sterk nok i massevis. Det har du vist på trening. Maskineriet ditt trenger litt roligere start. Tok det hele med kjempegodt humør.

Per Ivar- Hjalp meg med sin kjørestyrke å holde oversikt over gruppa og gjorde manns jobb hele veien. Kunne som fler ha syklet tilbake til start.

Morten- Etter å ha hørt deg pese opp Sollihøgda bakkene er jeg imponert over at du holdt inn. Du har et tungt tråkk og er en som virkelig er god på flatene. Og en ekstra takk for drakter og følgebil.

Ørnulf- Har jo kjørestyrke så det holder og er en fryd å ligge bak med sin jevne fine kjøring. Og takk for alle de positive kommentarene under veis.

Tor- En ekte temporytter som til tross for overtrente bein syklet som en maskin hele veien. Også hærleg å ligge bak, og du holdt fokus hele veien.

Joar- var jo aldri i tvil om deg. Du har en enorm kapasitet, men noen ganger utfordrende å ligge bak deg med dine kjempekrefter. Fine kommentarer og ikke tung å be! Og sto for C momenter i tøyninger på sykkel av ypperste klasse!

Hans Andreas- strålte fra start til mål. Har virkelig utviklet seg som kjedekjører og vært kjempefin og ha med på treningene frem mot rittet.

Vidar-har kun vært med på to treninger, men har jo kjørestyrke . Virket uanstrengt hele tiden. Kan også være litt utfordrende å ligge bak, men fin å kommunisere med underveis.

Ola N- veldig glad for at du ble med rygg- og nakke problemer til tross. Er jo veltrent og sterk, men med liten racer erfaring. Overraskende konkurranseinstinkt! (Kjøp deg racer nå!)

Ola T- veldig god på flatene og meget fokusert hele veien. Kjempefin rygg å ligge bak og god på kjedekjøring. Har virkelig fått sansen. Neste år tar du med fruen!

Sykelhilsen Kjell

Gutta vel fornøyde i mål

TourTråkk 12 A-30/6

Sommer og sol lar vente på seg, men tross småregn, grå skyer og flere dramatiske hendelser fikk vi en fin tur.

Hvem: Narve Holen, Tom Nilsen, Anne Lise Karlsgot Hestvik, Klaus Horne, Magne Nygård, Ola Thjømøe, Jon Ole Overrein, Kjell Keseler, Morten Marman, Tor Hallvard Staff, Knut Helgesen, Steinar Nervold (som kom 09:01:28) og Joar Skjevdal (som dro sørover på egen Tour) .

En liten stopp ved Sørkedalen skole før vi delte oss i to. F.v. Narve, Tom, Anne-Lise, Klaus, Magne, Ola T., Jon-Ole, Kjell "Støtta", Morten, Tor og Overlærer Steinar.

Ellers: Gruppa delte seg i 2 grupper ved klubbhuset. Se eget enmanns referat til Hurum. Ellers ble det felles kjøring til Sørkedalen hvor gruppa nok en gang delte seg i to. Eget referat fra for de som skulle hjem til husvask og andre forpliktelser via Kampen. Syv andre hadde fri denne helgen så det ble tur til Kikut og hjem via Bjørnholt, Skjærsjødammen, Sognsvann, Smestad og Bekkestua. Totalt ca. 70 km og 1848 høydemeter. Not bad!

Jeg starter med å gi gult kort til Steinar Nervold for sent oppmøte og Steinar!!! Når resten av oppmøte sier klokka er 09:01, er det på tide å stille klokka etter frk. ur. Resten av de oppmøtte var der i god tid. Gruppe tok seg samlet inn til Sørkedalen, via Sandvika, Engervannet, Haslum, Ankerveien og Bogstad. Ved Bogstad var det kort pause og det gode forslaget til Steinar om kjedekjøring inn mot Sørkedalen ved vedtatt. Magne Nygård ymtet at vi måtte holde følge på veien inn, men at grensen gikk ved tempo til Dan Evert. (Vi får nok et svar fra Dan Evert på dette).

Men før vi kom i gang kom et helikopter som brukte utrolig lang tid å lande. Gruppa som ikke hadde sett et helikopter på nært hold før, tok seg god tid å hjelpe piloten ned. I det gruppa endelig skulle sette i gang fikk vi dagens første drama. 2 skudd i tett rekkefølge fikk følge til å stoppe opp etter 10 meter kjøring. Det ble plutselig veldig stille rundt oss! Hva hadde skjedd? Etter flere forslag bl.a. å ringe en venn.....kom vi frem til at det kun var startskuddet til golferne på Bogstad golf. Da sjokket var over, kunne vi endelig sette i gang. Det gikk kjempebra i alle fall 122, 5 meter. Dagens andre drama var i gang! Knut hadde punktert og etter først å brukt egen

reserveslange som var ødelagt, måtte Anne Lise gi fra seg sin. (Anne Lise - den får du tilbake i mai neste år) Drama handlet ikke om at Knut pungterte eller måtte låne reserveslangen til Anne Lise, men at han ble klokken inn på over 14 minutter på slangeskiftet. Resten av turen inn gikk om ikke strålende, så greit "minus". Tor sin formaning om å ligge tett på hjulet foran og ikke rykke i front, ble ikke hørt av alle, men vi fikk med oss at Narve gjorde en strålende jobb. (se og lær folkens).

Vel fremme ved Sørkedalen skole delte vi gruppa i to, og de som tok den lange veien hjem var: Knut Helgesen, Jon Ole Overrein, Kjell Keseler, Ola Thjømøe, Anne Lise Hestvik, Tor Staff, og Narve Holen. Resten dro over Kampen, se referat til Tom. Samlet syklet vi i moderat tempo til Middagsåsen, før Tor fikk snusen av vaffer på Kikut. Trenger ikke å si mer enn det, men han var i alle fall først i køen og langt på vei ferdig med sin vaffel og kaffe før Kjell og Narve hadde satt seg. Praten gikk lost om tidligere meritter i Birkebeinerritt, Grenserittet, forrige helgs landeveisløp til riktig vinkel på bena for å få riktig tråkk. Mett og fornøyd satte vi kursen mot Bjørnholt. Regnet øste ned, ingen sure miner å se, og turen ned til Skjærsjødammen gikk uten uhell. Tor loste oss inn mot Sognsvann med stødig ledelse. På vei ned så jeg dagens tredje drama. I en sving like før Sognsvann kom et ektepar med barnevogn gående litt for mye ut i veien, så Kjell måtte gjøre en unna manøver av de sjeldne. Uten å miste for mye fart foretok han 4 sladder på bakhjulet og unngikk en eller flere ruller i skogen. Imponerende Kjell.

Fra Sognsvann loset Tor oss videre uten uhell ned til Ringveien via Vindern Smedstad, Ullern, Jar, Bekkestua, Gjøttum og hjem. Farten fra Smedstad ble etterhvert så høy at gneldring og forbannelser til tetgruppa (vil ikke nevne navn,) kom fra baktroppen fortere enn lynet. Okay da, jeg tror det var Tor, Jon Ole og Narve som lå i tetgruppa. Narve fikk smake den sure melkesyren fra Jar så forbannelsen til baktroppen ble hørt. På Bekkestua var det samling hvor videobilde av deltagerne ble forevige i Narve sin GroProHero 2. Hvis vi heldige ser vi en snutt av turen på faceboken i løpet av neste uke, eller ukene deretter. **Tourlengde 71 km**

Epilog: Stum av beundring for alle deltakernes ståpåvilje og sykkelevner, men jeg håper dere alle i løpet av lørdagen har hatt like stive muskler og vondt i bena som meg. Referenten har fortsatt ikke helt restituert seg og ser ikke imot krampene som vil komme i løpet av natten.

Fra naturens verden: Det meste fra dyreverden hadde innedag i dag, foruten en hare som kun Ola så. Det som var av flora hang tungt på stilken. La oss håpe på bedre vær i juli.

Neste helg er det nok en Tourtråkk for de som ikke har ferie. Selv er jeg på fisketur sammen med gode MP kamerater.

Mvh .Narve

TourTråkk 12 B-30/6

Tour Kampegutta.

Hvem: Denne gruppa bestod av Klaus, Morten, Steinar, Magne og undertegnede Tom.

Etter gruppedelingen tok vi veien mot Kampen i moderat tempo, akkurat passe fart for undertegnede! Takk til Morten som tok følge med meg opp den laaaange motbakken. I bakken ble vi forbikjørt av en ung og blid dame, da mente Steinar at jeg burde kommet opp litt før når jeg fikk så god drahjelp, jeg måtte da fortelle at så fin var damen dessverre ikke, selv om hun selvfølgelig var god å hvile øynene på var det bare ikke krefter mer i bena!

Så gikk det videre inn i skogen med gjørme, glatte steiner, myr og glatte trestokker, ikke helt drømmeføre for en sliten Tanumgutt! Turen gikk videre ned til Tobonn, der prøvde vi litt kjedekjøring, de andre greide det bra men farten ble fort litt for høy for undertegnede, igjen. Steinar hadde forslag om å sykle over Emma Hjort hjem, men da var jeg kjapp til å tenke at der er det bratt oppover! og sa ifra til de andre som var solidariske nok til å ta turen om Bjørnegårdsvingen sammen med meg, Klaus takket for turen og kjørte opp til Emma, han bor vel kanskje der? Ved målgang i Nedre Åsvei viste sykkelcomputeren at turen var på **51 km**.

Fra naturens verden: Vi så snegler og pippipper, et rådyr i Sørkedalen og et rådyr i Lommedalen.

Sliten hilsen fra Nilsen

TourTråkk 12 C-30/6

Tour Hurum

Hvem: Joar

Ja, for å ta Ola på ordet og gjøre arbeidet med statistikken tilnærmet håpløst: Her er noen linjer fra "gruppen" som skilte lag med de andre ved Jardarhuset kl. 09:00 på lørdag.

For hva gjør man ikke for å være en del av statistikken? Jo, man møter kl. ni på lørdager og man skriver referat!

Jeg møtte med standard off-road utstyr, selv om landeveissykkel hadde egnet seg bedre for traseen min denne lørdagen: Hvalstrand, Slemmestad; fra Rortunet tok jeg Sundbyveien til Nærsnes, Ramton og inn på Hurumveien ved Sundby Gård. Langs Hurumveien sørover til Åros og Sætre, og videre langs sjøen forbi det gamle ferjeleiet til Drøbak. En drøy km senere var jeg ved veis ende: Hytta til en kamerat, utendørs boblebad og et godt måltid mat.

Har regnet ut at både bad, mat og hyggelig prat ble inntatt mens gruppe 12A og -B enda tråkket rundt på sine Tour'er. Touren til undertegnede ble nemlig på kun skarve 41 km. Men utmattende mye opp-og-ned. Og "Life is good" selv om det ikke blir 190 km hver helg!

Fikk du med deg det, Ola: 41 km på Joar på TourTråkk 12C.

Fra naturens side registrerte jeg et unormalt stort antall brunsnegler langs store deler av traseen. "Splættet" uforvarende et par av dem med dekk – de gir en særegen "dusj"effekt på sykkel og syklist, må sies. Ellers gjorde de bratte motbakkene det mulig å oppfatte at "føglan" er engasjert i høylytt og underholdende kommunikasjon om dagen. Nærmest vakkert!

Ingen punkteringer. Og til slutt: Takk for at gruppe 12C ble godkjent.

Mvh, Joar

TourTråkk 13-7/7

"Det var en fin dag,....."

..... for å sykle en tur, det var en fin, fin dag, vi ække redd for ei skur! Det var en fin dag, for å sykle på sti, det var en fin dag i skjønn harmoni."

Omtrent sånn nynnet vi i kor, vi seks duggfriske syklistere, inspirert av Prima Vera med Teigen og Falsk, vi seks som ikke er redd for å bli våte hverken her eller der, som synes gjørme og snegler er topp og som er mer bekymret over den høye andelen GODVÆRSSYKLISTERE i blant oss enn gjennomvåte barkbelagte stier!

Nu vel, Lise, Erik, Kjell Støtta, Knut, Tor og Ola N er altså ordentlige syklistere og smilte om kapp med tåka som seg ned over Tanumskogen ved start 09.03 lørdag. Til en forandring tok vi nordover fra Jardarhuset denne morgenen, opp forbi Vestre Jong barnehage og opp i skogen mot Emma Hjort for å få lår og pumpe kjapt i gang. Alle kom seg lekende lett opp bakkene, Knut var glad han fortsatt var litt framtung opp den bratteste kneika og Lise var kjempefornøyd med den sjokkerte åpningen etter ei uke med vin, biff, parasolldrinker og solbadolje i Kroatia! Kirkerudbakken ble forsert på tvers, Kjell Støtta var litt skuffet for at vi ikke svingte til VENSTRE og OPP til toppen av bakken, for vi tok rett over og etter hvert inn på sti mot Gamle Jarenvei, til venstre rett nord av Ståvivannet og opp ei lita kneik til Jordbruveien. Denne kneika var flere av oss så fornøyd med at vi tok et par æresrunder slik at Knut fikk festet oss til minnebrikka på iPhonen og sikkert var postet på FB før vi nådde Jordbru! Her gliste vi oss videre langs lysløypa mot Kattås, spesielt Kjell Støtta var oppesen der han med sin 29-tommer og nullvekt fløt godt på barken. Tor pustet heller ikke særlig dypt og konstaterte at terrengformen slett ikke var verst!

Ved Vestmarksetra ville Lise hjem. Ikke fordi været var spesielt ille, men trolig for å gjøre klar ferske rundstykker til Erik kom hjem etter resten av Touren med gutta. Eller var det noe jeg misforsto her? Ved Sandungen hadde vi en lite rast, passet på å spytte ut første slurken med en pikant smak av saueskit og brunsnegler, og tråkket videre rundt Sandungen. Opp mot Vestlia passerte vi to fedre med svære sekker og tilhenger, med smågutta på tur, de hadde nok ligget i telt ved Sandungen i finværet. Dette blir nok ORDENTLIGE syklistere når de blir store! Ned fra Myggheim mot Asdøltjern var stien blitt bekk og Erik og Ola med sine moderne fulldempede sykler fløt elegant nedover i tet. Igjen var Tor fornøyd med sin prestasjon da han kun var få båtlengder bak i bønn. Ved "Ola-T-skuret" hadde denne gang tre lam tatt plass, "de skifter sikkert slange like kjapt som Ola T", kommenterte vi, mens vi tenkte på stakkars Ola og Anne Lise som må slite med tropevarme, Champagne og lavendelduft der nede i Provence! Hjem fra Sandungen dro Ola N hardt i front, med Knut limt på bakhjulet nesten til Furuholmen, da han måtte korrigere farten litt på grunn av litt krangleverne lår. Ved Vestmarksetra fikk syklene et velfortjent lite bad i bekken, før vi pent og pyntelig, og I SAMLET FLOKK Kari, trillet hjem.

Fra naturens verden kan nevnes en liten orm vi så både på opptur og nedtur fra Sandungen, at jeg på grunn av lett dugg, vanndråper og skit på brillene og svettesalt regnvann i øynene, TRODDE jeg så rådyr ved Jordbru, men som ved passering viste seg å være sau! Ved runding Sandungen for andre gang sang en gulspurv i toppen av ei regntung gran og på vei ned Lushattdalen like etter lettet ei ringdue!

Neste: Vi holder Hokksund-turen åpen, men pt ser ikke værvarselet særlig lovende ut. Men regner med at Narve ordner det i løpet av et par tre dager! Følg med!

Ha ei god uke, heia Edvald!

Mvh, Ola

Gjengen i fint driv til ære for fotografen

Mye gjørme på denne Touren og alt måtte vaskes

TourTråkk 14A-14/7 (ulovlig sent referat, men dog...)

Klassikeren gjennomført i sol og godvær som vanlig!

Etappe 14a er det vel omtalt som, ble avviklet på impuls den 14. juli med Lise, Erik, Dan-Evert, Svein Erik, Narve og Ola på skinnene med NSB fra Sandvika kl. 0832 sharp.

Klassikeren Hokksund – Sandvika går alltid i fint vær, så også denne dagen. Ved ankomst Hokksund st. etter som vanlig en hyggelig prat med en av NSBs konduktører, startet Touren med en stopp. Erik Klatre hadde kommentert at Dans barends/følehorn hadde feil vinkel, noe Dan straks mente var årsak til at han av og til stivner i bakkene. Derfor ble umbrakoen fisket fram og barendsene justert ned til 7 grader og dermed var vi i gang. Det var tydelig at Dans justering av utstyret gjorde utslag, for opp bakkene forbi Kolbrekkvannet og Geveltsætra ség Lise og Dan fra i tet og ble borte. Narve virket veldig noe kjørt og oppe ved Urdvann etter et par mil var han faretruende langt nede i lungealveolene etter luft og ved første rast ved idylliske Vrangla peste han skremmende. Dan kvitret og Lise meldte også at kroppen var god. Svein-Erik mintes klassikeren i 2011 og mente at alt gikk meget bedre i år. Videre forbi Glitrevannet dro Ola i jevn fart, men noe begynte å skje med Dan. Vi kikket på følehornene hans for å se om vinkelen hadde endret seg, men kunne ikke se noe av betydning. Opp fra Saga langs Sneisa ble Dan hengende etter, mens Narve nå hadde fått blod på tann, og en lett hostende Erik hadde nok med å henge på fru Lise. Ved rasten ved Nykjua oppdaget vi at Dan og Svein-Erik slett ikke var der bak. Ola snudde for å sjekke og fant Dan ivrig pumpende på en nyskiftet slange. Vi mistenkte Dan for med overlegg å ha kjørt på en spiss stein eller skrudd ut ventilen, men Svein-Erik kunne bekrefte at det hele virket som en ekte punktering. Tja! Tida nevnes forståelig nok ikke.....

Mat, kaffe, barrier og annen energi ble dyttet inn i slitne kropp og vi lirket oss etter hvert ned mot Sylling. Her ved Wilhelms og Dan-Everts bom var det klart for dagens siste rast. Narve inntok den liggende under bommen, mens Dan slett ikke kom av sykkel pga. kramper overalt. Dan, som tidligere på dagen hadde kommentert at det var "synd ikke Magne var med", kommenterte denne gang at det var "jammen bra at ikke Magne var med", forstå det den som kan!

Opp bakkene mot Asdøl og Sandungen tråkket Lise friskt i veg i tet. Erik og Ola lå på hjul og konstaterte at det var bra fart i dama! Hun var ikke langt etter da vi nådde toppen! Svein-Erik fikk økt energi i takt med at et par andre karer slett ikke hadde energi, men ved Sandungen var alle like blide og enige om at det hadde vært en strålende Tour!

Fra naturens verden kan nevnes en rovfugl ett eller annet sted i Finnemarka. Noen ekstra fine ripsrisler ble observert ved Enger, så fine var de at vi en stund trodde det var druer! NB, undertegnede er fargeblind og har ikke lesebrillene på seg når han sykler, derfor var rips et øyeblikk druer....

Se ellers utvalgte snapshots på FB!

Mvh, Ola N

Erik Klatre ba så tynt om at jeg tok et bilde av hans nye GULLkjede. Han var raus nok til å tilby Lise å ha det rundt halsen på høstens bankett, "for da er det vel utslitt!" Vrangla i bakgrunn!

Narve "kolapset" ved Dan Everts bom

Kramper! Dan Evert funderte en lang stund på HVORDAN han skulle manøvrere beina for å komme fri fra sykkelen, bildet tatt rett ved Dan-Everts bom.

TourTråkk 14B-14/7

Tom alene.... juksemakere tatt...

I ensom majestet møtte jeg opp på Jardarhuset litt før 0900, startet Touren 0902, leser at 2xMarianne også møtte opp?? Hvor? Når? Min tur gikk via Billingstad, Skustadgata, Skaugum til Solli, og kan melde at etter min mening er bakken opp fra Sem helt klart en kategori 1 bakke, jeg syklet opp til Solli gård; turde ikke ta sjansen på Myggheim, der er det jo stier til både høyre og venstre og lett å tråkke feil for meg (se tidligere ref.) Kom meg greit gjennom skogen til Sandungen! Nedenfor Furuholmen møtte jeg en skadet sau, det ble behørig meldt fra til en bonde jeg møtte ved Kattås.

Touren min var på 30 km og tiden var på 1.57, er selv veldig fornøyd med egen innsats, helt greit å slippe å tenke på at de andre måtte vente på hver bakketopp, jeg var først!! (og sist da....). Satser på godkjenning av Tour

Mvh Tom

TourTråkk 14-14/7

Juksemakernes søknad...

2xmarianne ventet og ventet helt til kl. 1000 på alle de andre, men måtte dra i vei alene! Standardrunden Solli Sandungen vestmarksetra bød på kråker, hester, sauer og kviger og deres etterlatenskaper - bra de ikke bor i parkene i byen! Vel altså - rett før høyresvingen opp mot Sandungen ble vi bryskt stoppet av en tømmerhogger som ikke hadde helt kontroll på fall retningen på ei diger dobbeltgran. Vi ventet og ventet og heldigvis kom det to unge kjekke menn på sykkel, så ventetiden ble kort. De ville riktignok snart videre, og alle fire tok en sving inni skogen (!) og så ut på veien litt oppi bakken. Nå har vi begge fått dreisen på den lille bratte kneika også! Fin tur var det og vi syns det er selvsagt at vi får den godkjent! Bestikkelser kan vurderes!

Mvh Marianne s

Tourgeneralens behandling av juksemakernes søknad

Damene er avslørt, for Tour-fiksing! Meeeeget stygg sak!

Mvh, Ola N

TourTråkk 15-21/7

TourTråkk på nye veier på Hurumlandet.

2 minutter over 9 o'clock sharp satte Eva Rønning, Kjell Keseler, Svein-Erik Skjelbred og undertegnede trillet vi rolig ut fra startområde. Ingen hadde lov til å starte noe brudd før 3 km merket.

Og med sine bambi-lignende holdning og "vær så snill" kunne vi ikke noe annet enn å følge med Kjell deler av veien mot hytta på Filtvedt i Hurum. Turen startet rolig opp langs Nordengkollen, Åstadlia og kjærleikstien til Hvalstad og Kirkeveien opp mot Skaugum. Etter at det første bruddet gikk nedenfor Asker Museum, måtte jeg hanke inn Kjell og Svein-Erik ved Skaugum som forsøkte seg med asfalt vei mot Asker sentrum....Ikke bra! Etter noen visdomsord gikk ferden videre over til Solliveien, opp og til venstre inn mot Asker golfbane, hvor det ble sti kjøring på overgrodde stier, og med uten uhell, krysset vi Gamle Drammensveien, ned gjennom Svarteputt, under E18 og opp til Drensgrud. Velberget opp kneika tok vi til venstre og langs Slottsberget holdt vi bra fart til Dikemark. Der var det egentlig ikke så mye å se, så vi fortsatte langs Heggedalsveien før vi tok til høyre opp gamle heggedalsvei og ned til Heggedal sentrum. En god og variable tur med stier, grusvei og asfalt. Vel fremme i Heggedal sentrum ble vi lokket med vafler og kaffe på hytta til Kjell og det er ikke langt! Vi lot oss lure under forutsetning at vi fikk te istedenfor kaffe. Eva derimot hadde avtale så hun tok hjemreise. Vel vitende at hun hadde mobil med seg tok vi sjansen å sende henne av gårde. Alt vel Eva?

Før vi i det hele tatt kom til toppen av Heggedalsbakken, ville Kjell forsøke et nytt vei valg. Vi tenkte bare på vafler og te, så vi sa bare kjør! Nede ved krysset Røykenveien og Slemmestadveien, tok vi opp til venstre og første grusvei til høyre som ikke hadde noe navn jeg kunne se. Opp, opp og opp gikk det, men vel på toppen kunne cruise nedover grusveiene til Hurumveien. Over 60 km/t ble målt på grusveiene gjennom idylliske bondegårder og steder med "skjæl", og med sola midt i fleisen, fikk vi se bonderomantikken på sitt beste.

Vel fremme med ved Hurumveien med en flue eller to i munnen, tok vi til venstre og tok fatt på asfalten mot Hurumlandet. Første tettsted var Åros, med påfølgende Sætre og Storsand. Ned langs Storsandveien i storslalåm veiene kunne vi nyte en praktfull utsikt over til Drøbak. Men med tunga rett i munnen kom vi oss ned og ble møtt av saltlukten av Oslofjorden, kun få meter på vår venstre side. Km etter km ble slukt av våre off-roadere, men når Kjell forsøkte å få oss med på nye utflukter, var svaret nei. På tide med vafler var svaret mitt! Vi tok en tur innom idylliske Villa Malla, hvor trangen til et bad var farlig nær, men det fikk vente. Opp langs Filtvedtveien, forbi kirken tok vi endelig til venstre ned langs Skoglundveien og ned til Sevjedammen. De siste 50 meterne fikk vi "endelig" litt stikjøring igjen, hvorav 10 meter med svaberg. Ca. 60 km og 1100 høydemeter var det fortjent med pause.

Og hvilken pause. Vi ble møtt av Eva Keseler med en fruktsmoothie før vi fikk servert vafler på vafler og vafler med dertil egnet te. Med fantastisk utsikt, sol og varme, ble vi bare sittende og løse de mange verdensproblemene vi har. Løsningene til problemene kommer etterhvert... Vi hadde egentlig tenkt å sykle tilbake, men tiden hadde løpt i fra oss, så fru Skjelbred og sønn måtte hente oss med bil. Alle hadde avtaler, men til neste år blir det tur/retur.

Vil takke alle for en deilig tur og takke vertinnen for strålende servering.

Fra naturens verden: På en strålende solskinnsdag fikk vi med oss hester ved Solliveien, dverghester ved Dikemark, samt tro det eller ei, men midt på jordet mellom Dikemark og Heggedal fikk vi se et dådyr som uforstyrret spiste sin frokost/brunsj uten å ense oss. Mot Hurum fikk vi se en tomt slangeskinn, samt en meget død liten mus. Linerler og småspurver dominerte før Oslofjorden og måkeskrik langs fjorden.

Lørdag er det meldt regn, men TourTråkkere trosser vær og vind. Usikker på egen deltakelse, grunnet familie.

Mvh Narve

Hei!

Jeg skulle gjerne ha blitt med til kaffe og vafler ute på Filtvedt, men dessverre, jeg måtte hjem. Etterpå ble det nydelig lunsj/brunsj på Hennie Onstad senteret med kongelig utstilling etterpå.

Hjemturen fra Heggedal sentrum gikk ned til Vollen og deretter innover langs fjorden forbi Hvalstrand, Holmen, Malerstua og til Kolsås. På min computer ble turen på 54km t/r.

Vi sees førstkomende lørdag, samme sted og tid som sist. Da blir Bjørn også med.

Hilsen Eva R

Før inntak av Evas vafler med påfølgende massasje.....

TourTråkk 16-28-7

Akkurat passe med regn.....

... til at fire brølende turbomotorer holdt seg sånn passe varme på Tour gjennom Vestmarka. Klart det skal litt kjølevæske til når Joar, Arne, Tor og Ola N. slipper alle hestekreftene løs på åtte pedaler en lørdagsmorgen i juli.

Ola T og Anne Lise, Eva og Bjørn var meldt, men fikk nok morgenkaffen i vrangstrupen og ble liggende i senga og hive etter pusten da de var så dumme å kikke ut av kjøkkenvinduet før de var ute og klar for Tour. Ola T. skyldte endog på at sykkelen var på service, men å levere sykkelen på service en FREDAG blir raskt gjennomskuet, det var nok den siste sjekken på YR fredag ettermiddag som fikk ham til å ile til BIRK for "service", - godværssyklisten. Det verste er at han har dårlig innflytelse på sin vordende fru, hun hadde selvfølgelig stilt selv om det var litt rått i lufta, men i solidaritet med sin kjære lot også hun som om hun brød seg om litt ruskevær på morgenkvisten. Men la nå det være.....

De fire frammøtte, Joar dog tre over sharp, diskuterte ikke veivalg, men lot syklene trille dit de ville og plutselig var de på vei mot Vøyenenga og Skoglund. Det skulle gå rolig, men rolig for Joar og Arne viste seg i bakkene mot Svartvann å være rolig pluss for Tor og Ola N som klokkelig nok la seg litt etter de to på overdrive i tet. Tor og Ola så for seg en enkel tur opp fra Svartvann til Grønlandsveien, men da gruppa igjen var samlet etter trillestien ved Svein-Eriks lem, som for øvrig var svært så sleip denne dagen, stod de begge med syklene vendt mot Mikkelsbånn og ikke mot øst slik som T og O hadde håpet. Vel, vi lot jo som ingenting og foreslo kjekt at "da tar vi vel stein om Mikkelsbånn og over mot Gampen – gutter" og la i veg før Joar hadde rukket å komme med forklaringer og bortforklaringer på hvorfor han stod der med sykkelen i retning VEST og ikke ØST. I terrengpartiet fram mot Gampen var det godt med gjørme og utfordringer, Ola N prøvde på hederlig vis, mens de andre syntes det var mest fornuftig å trene løping, skammelig! På nytt terrengparti mot Engersætra viste igjen Ola N de øvrige bakhjulet, vel de så vel knapt nok det...., og syklet på Klatremusvis over stakk og stein. Fra Engersætra og inn holdt vi fint følge og syklet behersket og trygt hjem. Joar glimtet til i utforkjøringene med panisk tråkking og med tunga omtrent nedpå forhjulet, uten at de andre lot seg skremme nevneverdig.....

Fra naturens verden var det vel bemerkelsesverdig lite å melde. Vi møtte vel ikke et levende vesen på hele Touren bortsett fra de vanlige bløtdyr som var ute for å trekke pusten. OK, vi så en kvartett drøvtyggende Herefords gjennom doggen på brillene et sted og det var vel et par joggere som sneiet parkeringsplassen på Vestmarksetra! Thats it!

Neste: En del begynner vel nå å bli ferdig med ferien, så vi forventer et større innrykk fk lørdag. Noen av oss skal imidlertid teste formen i Grenserittet, deriblant toppform-Anne Lise, Ola T og Ola N. Ønsk oss lykke til! God Tour lørdag 0900 – sharp!

Mvh, Ola

TourTråkk 17A1 og 17A2-4/8

Endelig en Tour i sommervær..

Hvem: Knut Helgesen, Marianne Sanderud, Marianne Brekke, Øystein Foyn, Kristian Foyn, Joar Skjevdal, Klaus Horne og Dan-Evert.

Som de fleste sikkert allerede har fått med seg har Ola T allerede søkt om å få godkjent en sær uformell deltagelse i Grenserittet som del av TourTråkk 17. Smart som han er, har Ola T. sannsynligvis allerede fått dette godkjent av TourTråkk general Ola Nyhus. Undertegnede kapitulerer for denne Smartness og innser at det er prisen en må betale for å vente med det originale TourTråkk innlegget til langt ut i uka..... I utgangspunktet får vi vel være fornøyd med at utbrytergruppa tross alt forstod at de måtte kalle sin utenlandsTour for 17B. Det var da endelig noe. Dette skaper likevel en del bry for vår TOUR 17A, da vi midtveis måtte dele oss og således representerer to turer. I og med at Ola & Co har beslaglagt bokstaven B, ser jeg meg således nødsaget til å måtte innføre en ekstra inndeling av vår tur som må få benevnelsen Tour 17A1 og Tour 17A2. Håper dette skaper en del forvirring for OLA N når dette skal bokføres.

Hvor: Etter det som mange Østlendinger mener har vært en fryktelig dårlig sommer (normal vestlands sommer slik undertegnede husket dem), så kan ingen klage på været denne morgenen. Sol og akkurat passe varmt til en sykkelstur. 7 stk. stilte presis kl. 09:00; Knut Helgesen, Marianne S. Brekke, Marianne Sanderud, Klaus Horne, Joar Skjevdal, Dan-Evert Brekke og Øyvind Foyn. Øyvind ba pent om at vi ventet et minutt eller to da hans minste sønn Kristian på 17 år også antydte sin deltagelse da han rullet av gårde. Hvis dette hadde vært undertegnede sønn er jeg redd vi måtte lagt inn 2 timer i slakk, men la nå det ligge. Kristian møtte 2 minutt over, selvsagt! Med det var vi 8 glade Tordeltakere som tok fatt på Tour 17A. Med de fleste Tourgeneraler fraværende var ordet fritt. Joar, som hadde fått mer enn nok av sti og gjørme på forrige Tour16, forlangte en tur nær fri for sti, steiner og søle. Noen foreslo Tranby, og slik ble det. Ikke alle var sikker på at de ville ta følge hele vegen, men vi enes om å holde følge opp til Solli.

Fra Jardarhuset valgte vi å kjøre den tradisjonelle vegen mot Solli, dvs. på nedsiden av Hiltonåsen, Kjærlighetsstien, Asker Museum, Skaugum og så vegen opp til Solli parkeringsplass. Turen gikk relativt rolig, men som vanlig ble det litt spredning siste stykke opp mot Solli. Undertegnede, som fortsatt er i en tidlig fase av sin sykkelkarriere, hadde her gleden av å studere ulike sykkelteknikker. Ungfole Kristian Foyn har en sykkel frekvens som er så rask at undertegnede ikke kan forstå at det er mulig å trå så fort. Joar, derimot, har så tungt tråkk til tider at man kan knapt kan snakke om frekvens overhodet! Jeg er derfor fortsatt litt rådvill om vegen videre.

Marianne S var svært så sprek denne lørdagen, og ikke mindre fornøyd da hun drog lett ifra Marianne B. som hadde en tung dag. Å fortsette mot Tranby var derfor ikke noe for henne i dag. Marianne S var selvsagt så glad over å se at Marianne B sleit med å holde hjulet hennes at hun valgte å ta følge korteste veg hjem. Knut mente også det var best å ta enkleste veg hjem, om dog av andre årsaker. Han hadde tatt mål av seg til å sette sammen et eller flere IKEA skap denne lørdagen og da vet vi jo alle at man bør sette av nok tid. Hvordan gikk det Knut? *(Gikk bra, se vedlagte bilde av en del av møblementet)*. Knut og Damene får uansett Tour nummer 17A1 som benevnelse. Selv om min kone var svært sliten ved Solli, så mener hun at de fra Solli fortsatte vegen opp om Sollistua og så fulgte skiløypa ned og rundt Sandungen og hjem. Knut får rapportere om dette stemmer eller ei.

Knuts anm: Det stemmer Dan Evert. Ikke så mye å rapportere fra Tour 17A1 men det kan nevnes at jeg punkterte de Sandungen og fikk godkjent av damene. Marianne B beviste at hun ikke kommer fra småbruk ettersom vi registrerte lettere panikk i stemmen da vi nærmet oss noen kuer som gresset i ferske bringebær ved Sandungen. Etter punktering og slangebytte var det strake veien hjem. Ellers var det ikke bare Marianne S som var litt sliten. Jeg kan konstatere at 3 uker med kombinasjonen møsbrømløse og Mackøl ikke akkurat er med på å øke prestasjonsevnen. Totalt **32 km** for gruppe 17A1.

Tour 17A2 bestod derfor av far og sønn Foyn, Joar, Klaus og undertegnede. Fra Solli parkeringsplass tok vi grusvegen inn mot Myggheim og så den steinete stien ned til Asdøltjern. Undertegnede, som sannsynligvis er litt mer redd for sykkel enn de andre, måtte derfor slippe de andre litt foran seg i dette partiet også. De ventet imidlertid høflig på gruppas eldstemann ved Asdøltjern, og vi holdt så følge hele vegen ned til Sylling. Det ble selvsagt en liten stopp ved bommen nede ved Ringeriksvegen, før vi la fatt på den lille mila ned mot Tranby. Med asfalt under hjulet, våknet racerinstinktet i Joar som kunne skryte av å ha vært med i årets RacerTour fra Lillehammer til Oslo. I beste Kjøll Nervold stil drog han derfor i gang kjedesykling, selv om vi kun var 5 stk. Hold hjul, dra jevnt, kun få sekunder i front før man legger seg ut til venstre, slepp opp tråkket en halv runde for å få senket farten, hold hjulet også når vi slepper oss ned, rop navnet på den som skal legge seg inn bak.....Hvorvidt

det gikk bra eller dårlig skal undertegnede være forsiktig med å bedømme, men vi fikk i alle fall ros av Joar (pedagog som ham er). Vel framme ved avkjørsel Hennumvegen kunne vi endelig slappe litt av og la kjede være kjede, og tok fatt på det som vel må være en av markas bratteste bakker sånn midtveis oppe i Hennumveien. Eller er det noen som vet om noen brattere? Vi fulgte så vegen ned til Tranby, fulgte barlindvegen et stykke, så kirkelina under E18, opp til Liersenteret, og så strake vegen ned til Asker sentrum, opp forbi Asker kirke og så Skustadgata og hjem. Far og sønn Foyn tok strake vegen hjem om Billingstad, mens Joar og Klaus fulgte undertegnede helt til døra. Vel blåst kara. Jeg målte **53km** på min monitor. Trøtt og sliten men langt fra så utmattet som forrige gang jeg gjennomførte en sykkelTour.

Fra naturens verden: Kyrne ved Sandungen er nevnt og i Skustadgata passerte vi ei flat skogmus. Ellers lit sau og en god del snegler.

Mvh Dan-Evert

TourTråkk 18A-11/8

Slutt på ferien... feiret med tur til Sørsetra

Hvem: Lise, Marianne B, Sigrunn, Tom, Hans Andreas, Frank, Kjell N, Kjell K., Steinar N, Olav T., Ola T, Gaute, Erik Aa, Knut Petter, Svein-Erik og Dan-Evert.

Hvor: Langs Sandvikselva hele vegen til nord for Skui. Deretter sykkelvegen langs E16 opp til Sollihøgda. Derfra grusvei inn til Sørsetra for flertallet. (Ny sti for Kjell, Erik og Knut Petter). Fra Kleivstua fulgte vi Bergenske Kongeveg ned til Lommedalen. Derfra holdt vi til venstre i dalen ned til Bærums Verk, hvorpå vi fulgte «elva» ned til Bjørnegårdssvingen.

Endelig var ferien over for mange av oss. Slutt på daffe dager i solsteiken på en fremmed strand eller meningsløse vandringer fra butikk til butikk eller fra fjelltopp til fjelltopp for de som måtte det. Igjen kan vi glede oss til at helga er annerledes enn de andre dagene i uka. Og igjen kan vi med god samvittighet sette klokka på ring, hoppe ut av senga, nyte en kopp kaffe i ro og mak og så starte helga på den best tenkelige måte, -med en uforpliktende, avslappende, frihetsfølelse og ikke minst avstressende sykkelstur i marka sammen med likesinnede. Samme følelsen er jeg sikker på at alle de øvrige 15 som møtte denne solskinnsdagen også hadde. I alle fall så det slik ut. Da Steinar Nervold ankom, forstod alle at klokka var slagen 0900 og vi var selvsagt sporenstreks klar til å dra av sted. Det holdt vi da også på å gjøre, men heldigvis var det noen som lurte på hvor ferden skulle gå? Egentlig ganske uvesentlig kanskje, men dog ganske praktisk å få avklart tross alt. Uten tilstedeværelse av de sedvanlige turlederne, kunne dette selvsagt gjort at vi hadde stått der rimelig rådvile, men det varte heldigvis ikke så lenge. Kjell Nervold hadde lyst å ta en tur til Sørsetra, uvisst av hvilken grunn. Jeg mistenker han for å ønske å sjekke ut noen mulige bringebærsteder, men kan ikke bekrefte det sikkert. Uansett, ble Kjells forslag omgående applaudert og dernest akseptert. Turen gikk i svært rolig tempo på stier langs Sandvikselva så langt det gikk.

Oppover mot Sollihøgda viste det seg likevel at tempoet var vel høyt for Tom. Det skyldes nok først og fremst feil valg av ferielokasjon Tom. Vi har jo allerede fått presentert fine bilder og hørt mye skryt om ferieparadiset Gotland, og spesielt var det vel mangel på bakker som gjorde mest inntrykk på Tom. Med Sollihøgda plassert på ca. 340 m.o.h., forstår alle at det gir svært liten effekt på O2 opptaket å legge treningsleiren til Gotland! Antar neste ferietur dermed blir Pyreneene..... Tom fant det lurest å stå av turen inn til Sørsetra og bestemte seg for en tidlig retur denne lørdagen. (Undertegnede konkluderte likeledes for to uker siden, men da virket returen like fryktinngytende som resten av turen hjem. Det sies at jeg fulgte resten av gruppa hjem □). Hans Andreas og Kjell K. tok følge med Tom hjem. Hans Andreas skulle delta på et ritt neste dag, og mente vel at dette fikk være oppladning god nok. Kjell K. var redd for å ikke rekke med alle lørdagssysler og fant det også best å ta en kortere tur. Antar vegen for disse 3 gikk strake vegen hjem langs E16. Evt. korreksjoner får rapporteres separat.

Da resten av gruppa tok fatt på grusveien innover mot Sørsetra, fant 3 nye utbrytere ut at dette ville bli en litt for stusselig tur. Knut Petter, som vel har besøkt enhver krøttersti i hele Krokskogen mm, hadde nyss oppdaget en ny sti inn mot Sørsetra. Dette måtte selvsagt Erik få med seg og Kjell N. likeså. Vi avtalte å møtes ved Sørsetra. Vi andre som ikke MÅ føle nærkontakt med røtter og kratt for å føle at vi har vært på tur, syklet sammen i fint pratetempo innover mot Sørsetra. Praten ble mindre og avstanden mer spredd da vi nådde et stiparti siste kilometer før Sørsetra. Vel fremme ble det tid for en kort pause og litt påfyll av drikke og mat for de som ville det, men ikke lenge. Før vi ante det, var sti-gutta også ferdig med sin tur. Undertegnede kan ikke skjønne annet enn at dette måtte vært en «fin» sti uten mange og tunge hindringer, men jeg føler meg ikke sikker

Fra Sørsetra fulgte vi alle grusvegen nordover til Kleivstua. Vi tok imidlertid ikke turen innom tunet, men tok til høyre og tok fatt på gamle Bergenske Kongeveg mot Lommedalen. Med snuten vendt hjemover, var det umulig å holde gruppa samlet. Undertegnede, som denne gang følte et visst ansvar for å holde orden på gruppa, ga fort opp. En tetklynge bestående av Kjell N, Knut Petter, Olav T og Gaute raste avgårde med Steinar N og undertegnede halsende etter. Jeg tror og håper det er riktig at gutta drog litt på, i alle fall klarte ikke jeg å ta dem igjen selv om jeg ga det jeg hadde. Steinar slapp og dermed ble jeg liggende i et vakuum uten hjelperytter av noe slag før Erik med frue plutselig passerte. «Nå går toget» kvitret Erik så muntert da de passerte og heldigvis hadde jeg nok krefter til å ta hjulet hans denne gang. Ned bakkene mot Lommedalen, tok vi det forsiktig. Her er det såpass bratt at det er uforvarlig å ikke benytte bremsene.

Vel nede ved Lomma konstaterte vi forundret at bare Gaute ventet. Hvor var det blitt av resten av firkløveret i front? Etter 5-10 minutter var hele feltet kommet fram, bortsett fra Kjell, Knut Petter og Olav T. «Dette er erfarne gutter som kjenner vegen hjem» proklamerte noen, som mente vi bare kunne dra videre hjem. Undertegnede så i midlertid for seg stygge avisoverskrifter om «3 menn forlatt på Krokskogen», og mente vi måtte se det an litt til.

Sannheten er at jeg samtidig kvidde meg for å ta de tunge bakkene oppover og derfor også følte det alene var en god grunn til å ikke vente lengre, men det turte jeg selvsagt ikke ytre da. Før vi trengte ta en avgjørelse, kom imidlertid de 3 villstyringene til syne i bakkene. Knut Petter hadde vært guide og vist de to andre en liten avstikker som var verdt å kjenne til.... Sannsynligvis var det Kjell N. som ønsket å se om det var bær i det området også, men hvorvidt det var det er det ingen av oss andre som vet noe om selvsagt. Ingen er jo så hemmelighetsfulle som bærplukkere!

Turen hjem langs Lomma gikk uten problemer. Undertegnede logget 55km og ingen antydninger til hverken kramper eller utmattelses-syndrom. Verdt å merke er at jeg for tiden, (for øvrig etter råd fra Øyvind Foyn), tester ut nødvendig salttilslag i medbrakte drikkeflasker. Ved å fylle på med saft har jeg nå konkludert at en teskje med salt uten vansker renner lett ned. For å finne øvre grense, betyr det selvsagt et jeg vil øke inntaket av salt på neste Tour. Vi sees da, med eller uten salt.

Fra naturens verden: En liten harepus ble observert like før Sørsetra av de som også klarer å nyte naturen samtidig som de forsøker å balansere sykkel mellom røtter og stein (det var m.a.o. ikke undertegnede som gjorde observasjonen, men vi stoler på gruppas dyrevenner; Steinar og Sigrunn). Ved Sørsetra kunne heller ikke undertegnede unnlate å registrere 12-13 flotte hester som beitet. For øvrig første gang jeg har sett hester med kubjeller under halsen.

Mvh, Dan-Evert

Rapport fra Knut P.

Vedlegger to kart som viser hvor avstikkerne gikk på lørdag (og hvor Kjell ikke fant bær).

Fra Sollihøgda syklet vi Svenskeveien som er en sti/vei bygget som jakt- og ridevei for Fearnley på Toresplassen mellom 1916 og 1918. Stien/veien ble bygget av svenske rallare.

Etter Langebru syklet vi Pilgrimsleden fra Rognliakrysset nedover mot Johnsrud. I dette området følger leden den gamle rideveien over Krokskogen som ble benyttet før Den bergenske kongevei ble bygget.

Mvh, Knut Petter Guriby

TourTråkk 18B-11/8

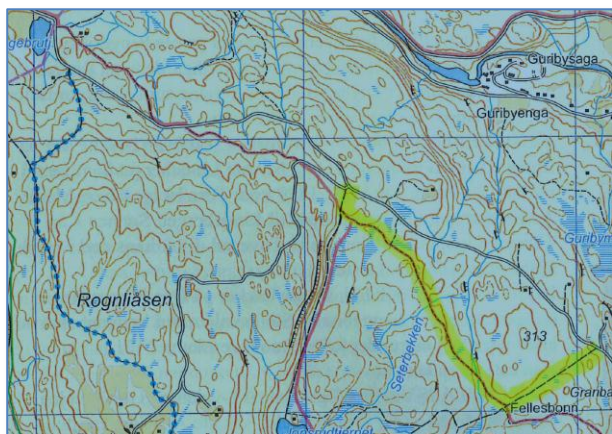
Takk for at vi kom med på statistikken!

Og det krever, etter det jeg har fått med meg, at det skrives et referat! (Etter boka kanskje aller helst i motsatt rekkefølge!?) Ja, vi var tre, Hans Andreas, Tom og undertegnede, som, av Dan-Evert beskrevne, og godkjente årsaker, trillet tilbake med "halen mellom hjula" etter kun å ha ankommet ca. Sollihøgda, dog etter å ha fulgt en god del interessante snirkelkrogede stier på veien dit. (Oppgitt kilometer i statistikken for Tour 18b er nok dessverre også et par km i overkant iflg. min sykkelcomputer. (Den satt langt inne, men ærlighet varer jo som kjent lengst!)) Returen var, i vertfall for min egen del, svært beklagelig da vær og alle forhold forøvrig lå perfekt til rette for en lengre og mere opplevelsrik tur!

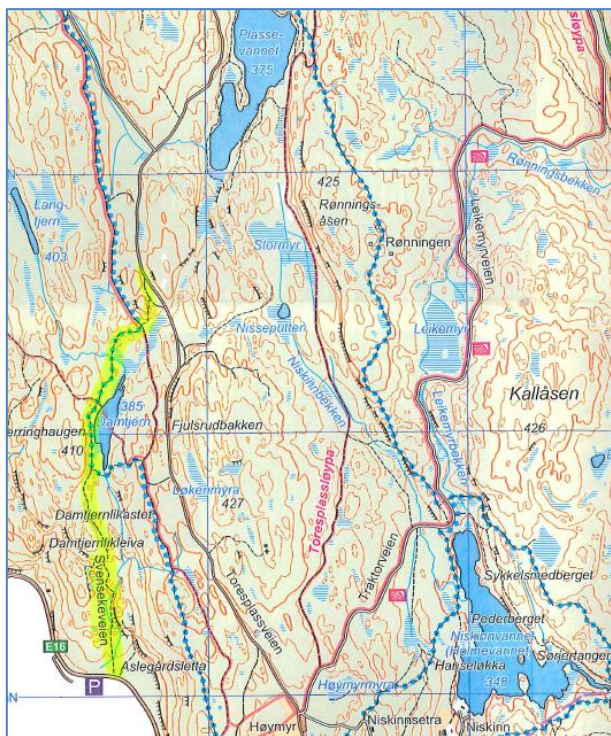
Turen gikk for oss videre forholdsvis stake veien hjem uten komplikasjoner av noen art. På flatene mellom Vøyenenga og Skui prøvde jeg imidlertid å rykke, men da dette ikke etterkom noen som helst respons ble den aktiviteten etterhvert lagt ned og fellesskapet ble prioritert. Fra naturens verden: Vi hadde en kort avstikker til "nedenfor fossen" i Isielva for å speide etter laks som etterhvert bør ha ankommet endeholdestasjonen for gyting, men sol/skyggeforhold gjorde at vi ikke greide å identifisere en eneste brunstig laks.

Referatet bør vel tilpasses Tourens lengde (og allmenne interesse) og avsluttes dermed brått her!

Med hilsen Kjell K. (Støtta!)

Knut Petters avstikker nr. 2

Knut Petters avstikker nr. 1

TourTråkk 19-18/8

Både Bittelille, Lille og Veldigstore Lillebirken!

Det nærmer seg jo årets ritt for mange, Birken, derfor var klassikeren Lille Birkerunden annonsert som etappe 19. Tretten stykker hadde latt seg friste av dette, mens en håndfull forsov seg med et helt døgn og stilte 0900 sharp i dag tidlig, ref. FB. Dan-Evert var også påmeldt og vi ventet helt til 0909 før vi konkluderte at han nok ikke hadde funnet veien ut fra dusjen. Det skulle senere vise seg at han hadde vært mer enn klar, men ble rammet av både en og to slangeeksplosjoner før han hadde kommet ut av garasjen.

Det var annonsert at gruppe 1 ville holde et forholdsvis høyt tempo denne gangen og allerede ved opprop var det et par stykker som mente at et noe roligere tempo ville passe dem bedre. Disse ble utstyrt med kart slik at de skulle finne fram i Finnemarkas mange veikryss, men det skulle senere vise seg at kartet nok burde vært i andres baklommer.... Kjell Reidar annonserte også ved start at han slett IKKE ville være med inn i Finnemarka, men tok galant på seg rollen som hare den første mila opp til Sandungen. Farten ble derfor skrudd opp allerede ved passering Kiwi og noen og enhver tenkte nok på hvordan dette skulle gå, bortsett fra Håkon som av og til lå FORAN haren og signaliserte at det godt kunne gå enda litt fortere. Sandungen ble passert på snaue 32 blank og en kort stopp ble beordret. Lise og Magne hadde dannet gruppe 2 og Svein-Erik gruppe 3 solo. Det ble spurt om farten var OK, og "ja, joda, greit nok og fort nok", ble svart, før vi vinket farvel til Kjell som nå slo seg sammen med Lise, Magne og Svein-Erik.

Ola Ts skur, der Ola T stod en EVIGHET og lappet for noen uker siden ble passert så singel, kvist og sauer skvatt og før vi visste ordet av det var vi ved Dan og Wilhelms bom i Sylling og det ble beordret stopp for skylling av briller og nesebor for grus og skitt. Opp bakkene forbi Sylling kirke la vi merke til at Arne og Klaus var mer enn dravillige der framme. På tunge grusveier forbi Dammyrdammen og oppover mot Nykuja begynte noen å spørre om det snart var mat, andre lurte på hvor lange disse bakkene egentlig var og det ble litt strekk i feltet. Fortsatt satt Klaus og Arne uanfektet i front, mens andre begynte å tenke på Rossinbakken og ting som verre er. Ved Nykjuakrysset ble det innvilget matpause og merkelig nok fant bakdekket til Ola N på at det ville slippe ut all luft rett før stansen. Det ble merkelig stille da medsyklistene oppdaget at selveste Ola N hadde punktert, tidtakeren, karaktergiveren, han som sykler med slangeløse dekk som ALDRI punkterer og kaller opp steder i marka etter mer eller mindre vellykkede sykkelkollegers reparasjonsprestasjoner. Det ble mumlet noe om hovmod..., den som ler sist..., opptil flere klokker ble nullstilt og startet og stillheten var total. Normalt trenger TourTråkkerne seg på for å hjelpe i slike situasjoner, men denne gangen trakk de seg forsiktig unna og mumlet stille for seg selv. Matpapir ble forsiktig åpnet og brødiskivene skled lydløst ned sammen med barrier og sportsdrikk, mens Ola N elegant skrudde ventilen av felgen og vippet av dekket så latexguffa skvatt. Under ett minutt var gått, ny slange ble revet fram, Ola fikk, først etter å ha måttet heve stemmen en smule, låne ei pumpe for å fylle litt luft i slangen før den lynraskt ble satt på plass, både en, to og tre ganger. Dekket på igjen, patron ble tatt fram, så svosj, - skulle det si, men nei, det kom ikke noe CO2 ut av patronen og Ola måtte ty til den lånte pumpe, mens han hørte stille humring der bak. Også her er det vanlig at TourTråkkere trår til å pumper noen tak når reparatøren har fått melkesyre i begge armene, men denne gangen trakk de seg bare lengre og lengre unna. Ola pumpet seg blå i trynet, måtte skifte tak, hadde litt feil vinkel på pumpe og ventilen knakk.....og luft som var pumpet inn kom nå ut! Dekk av, slange ut, ny slange ble motvillig utlånt av en av tilskuerne, som nå hadde brutt stillheten og pratet livlig og villig om "at de dessverre ikke hadde mer mat igjen, at det begynte å bli litt kjølig, at de hadde hørt om noen steder som het Ola Ts skur og Eriks gjerde, og det ene med det andre. Til slutt skjønte Klaus at det begynte å nærme seg nok, og tilbød sin medbragte patron med tilbehør som funket og dermed ble til slutt det slangeløse dekket fylt med både slange og luft og Nykjuakrysset fikk nytt navn, "Olas hvile". Som dere alle skjønner ble det STRYK! Gjengen var nå mette og uthvile, og ferden gikk videre, mens Ola N spiste ei skive i farten....

Knut Petter holdt fin fart ned mot Saga, men vi merket at viljen til å dra i feltet avtok, og i de sugende bakkene opp mot Garsjø var det flere som begynte å få nok. Knut Petter og Gaute fant felles glede i å danne baktropp, Håkon, ikke fullt så sprek lenger, lå litt foran, mens Arne, Klaus og Jonas fortsatt knivet i tet. Ved Eiksetra var det stopp med håp om vaffel og Cola og opptelling før siste strekket hjem. Vaffel fikk vi ikke pga bryllup og jammen manglet ikke Håkon også da baktropppen med Knut Petter og Gaute ankom. Kjentmann Ola N mente han kanskje kunne ha syklet rett fram i siste krysset før Solvang og da han visste at det ikke var Håkon som var utstyrt med kart ved start, og det ikke var noen mobilsignaler å oppdrive hos noen, snudde Ola for å hanke inn Håkon før han kom altfor langt ut av kurs. Lysten til å snu for resten av feltet var naturlig nok ikke veldig stor, men Arne meldte seg som

selskap og sammen dro de tilbake til det nevnte krysset og begynte sine analyser. På ekte indianervis studerte de grusen på de to mulige veiene Håkon kunne ha tatt og de mente å kunne se spor etter en enslig syklist på den ene og la i veg vestover og oppover mot Svarthavna. Etter nok et par km et Y-kryss hvor veien delte seg i sti og traktorvei. Det var spor i doggen etter en sykkel, men sporet gikk rett forbi en plakat med kart over Finnemarka, med "her står du"-pil og Eiksetra tydelig merket. Ny analyse: Håkon kan da ikke ha passert skiltet og bare syklet videre VESTover? Vi snur! Ved ny passering Eiksetra spurte vi bryllupsgjestene om de hadde sett en enslig rytter passere nylig, men nei, de hadde ikke sett noen siden TourTråkk-gjengen hadde dratt av gårde. En viss engstelse i Arnes og Olas hoder, men de kunne ikke gjøre annet enn å begi seg på veien hjem forbi Eggevollen og ned i Lierdalen og ta fatt på de seige og svært så lange Lierbakkene opp Grøttegata og helt opp til Tranby. Her var det igjen liv i mobilen og vi forøkte å få kontakt med Håkon der inne i skogen et sted, men ble ønsket velkommen av et mobilsvar. Ola Ns lår begynte å bli svært så møre og Arne medga høflig at også han begynte å kjenne det! Asker golf ble passert, bakkene opp til Skaugum var brattere enn på lenge og i kjærlighetsstien så vi litt vinglete spor etter seks godt slitne syklister som hadde passert en halvtimes tid før oss. Vel hjemme logget Ola N en 90 km og Arne passerte nok 92 før hadde satt hjemme i godstolen opp på Emma Hjort!

Mens vannet fosset i badekaret forsøkte Ola N for n'te gang å ringe Håkons mobil, og noen minutter etter tikket det gledelig nok inn en SMS: "Tok feil løype, tok grusvei som gikk over i traktorvei og trillesti. Vært rundt Glitre og er nå i SYLLING!" En times tid senere, ny SMS: "Hjemme nå etter 10,5 mil! I bakkene opp fra Sylling begynte bakdrevet å slure, måtte derfor trille hjem og bruke sykkelens sparksykkel gjennom Vestmarka. Bra at det skjedde nå og ikke neste lørdag i Birken! Takk for turen og god helg!" Vel blåst Håkon, du skal få kart neste gang!

Naturen var ikke så ille som varslet denne lørdagen. Vått var det, men slett ikke ekte Birkenvær. Et ekorn ble observert ved Solvang og ei gråhegre lurte på hvorfor noen syklet VESTover i Solvang-krysset.

Neste: En del sykler Birken, noen er sjåfører og andre heiagjeng. Men det dukker helt sikkert opp noen som holder seg borte fra dette sirkuset og ønsker seg en fin Tour sammen med gode sykkelvenner. Lørdag 0900 – sharp!

Mvh, Ola

TourTråkk 19B-18/8

Tourtråkk 19b (Lise, Kjell N, meg selv, og delvis Svein-Erik Skjelbred) hadde en hyggelig tur med opptil flere høydemeter. Undertegnede har vært en runde og sett på ny sykkel i dag - 4min bak teten til Sandungen MÅ ha noe med utstyret å gjøre. Foreløpig ingen handel.

Mvh, Magne

Stilstudie av Olas "raske" slangebytte ved Olas hvile. Ikke mye hjelp å få.

TourTråkk 20A-25/8

Én mistet to...eller var det to som mistet én?

Hvem: Dan Evert og Knut var klar 09:00, men vi måtte vente litt på Per Kristian som hadde forhåndsannmeldt deltakelse denne lørdagen etter et veeeldig langt fravær. Dan Evert stilte kjapt kontrollspørsmålet "har du med slange", sikkert forrige lørdag friskt i minne med to punkteringer og joggeTour som resultat. 09:04 kom Per Kristian og dermed var vi "alle-mann-alle" og klar for Tour.

Hvor og ellers: Etter en kjapp diskusjon ble vi raskt enige om at vi burde holde tradisjonen ved like og legge "vi-som-ikke-sykler-Birken" Touren utover til Slemmestad, opp Bødalen, til Heggedal, via Dikemark og strake veien hjem. Vanligvis bruker denne tradisjonelle Touren å gå via Lier og opp Lierbakkene, men på grunn av at undertegnede skulle kjøre sin kjære sønn m/kjæreste til sentralbanestasjonen for å reise til Toppen folkehøyskole i Mosjøen senere på dagen og Per Kristian skulle på ISI med søppel før de stengte, så ble det bestemt å kutte litt ned på lengden.

Det gikk i fint tempo utover langs Slemmestadveien inntil vi passerte Vollen. Da satte Dan Evert inn et lite rykk og ble liggende 100 m foran forfølgerne. Per Kristian klagde over at han ikke hadde syklet på aldri så lenge. Oppover nedre del av Bødalen så vi ryggen på Dan Evert, men da vi kom til krysset Slemmestadveien – Bøveien var Dan Evert søkk borte. Jeg luftet muligheten for at han kunne ha fortsatt rett frem for å ta Lierrunden, men Per Kristian beordret Bøveien opp. TourTråkk tradisjonen tro så lot vi mobiltelefonen ligge i fred i baklomma og satset på at Dan Evert enten ventet på toppen av brattbakken eller at han ville finne oss igjen på en eller annen måte.

Før ankomst Heggedal foreslo jeg forsiktig "vi-tar-vel –Touren-om Dikemark" til Per Kristian, men han klagde over stive bein og sår bak og beordret strake veien hjem, og slik ble det. Resten av Touren gikk så via Asker sentrum, Kirkeveien, Skustadgata og hjem. **Totalt 39 km.** Tradisjonen tro syklet vi gjennom en sølepytt ved Kjærlighetsstien i ren sympati med de som syklet Birken, se bilde (PK var så utslitt at han klarte ikke å holde mobilen i ro, så derfor er det uskarpt).

Hvor var Dan Evert: "Du forsvant. Vi dro over Heggedal. Hjemme nå" ble send som SMS til Dan Evert ved hjemkomst kl. 10:49. Følgende svar kom kl. 11:45 "Hei, jeg ventet på toppen av Bødalen. Kjørte så tilbake for å se etter dere. Ved Vollen punkterte jeg og måtte gå til Holmesenteret siden jeg ikke hadde reserveslange. Slik går det når en ikke ser seg tilbake før det er for sent". Ja, ja slik kan det gå. Hvorvidt det var én som mistet to eller om det var to som mistet én er vi fremdeles ikke sikker på, og ettersom Dan Evert ikke har en Kari som kan komme og hente når uhellet er ute og kjøre til Asker sykkelsenter, så ble det gåTour på Dan Evert denne lørdagen også.

Fra naturens verden: Ikke mye å rapportere, men et stort antall brunsnegler ble kappet i to der de forsøkte å krysse fortau og vei i snegletempo.

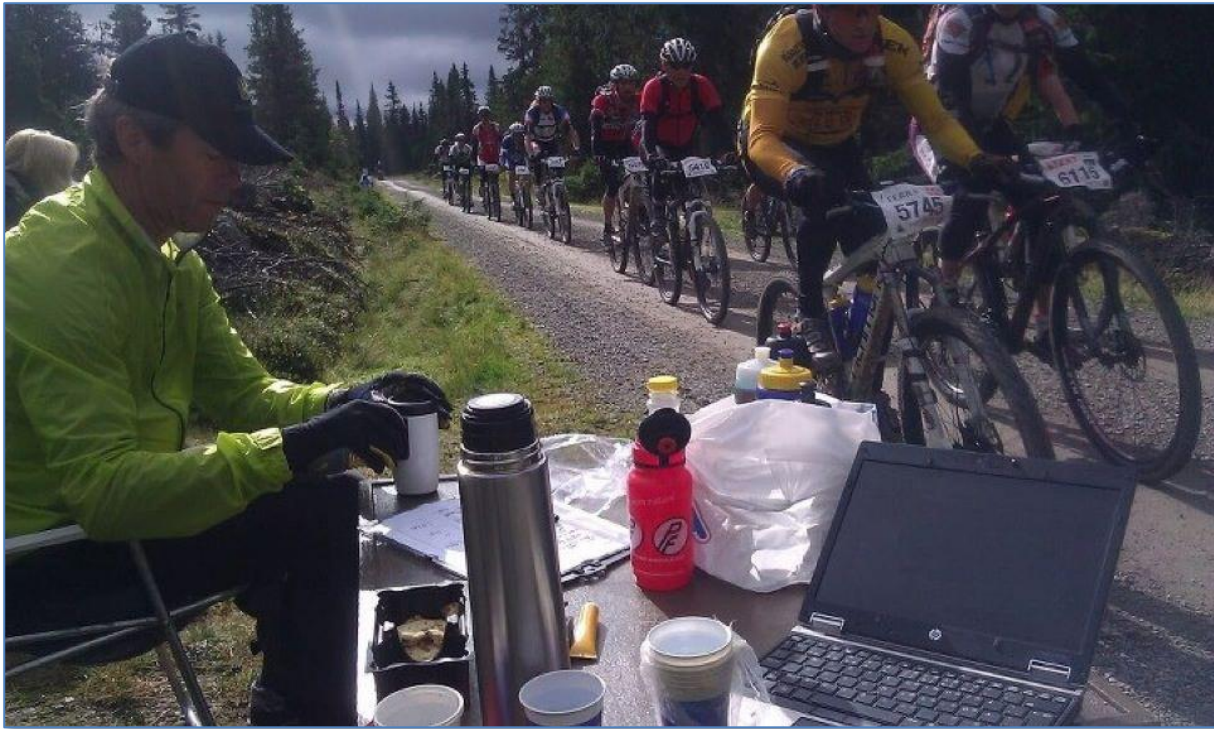
Mvh, Knut (Regner med at det kommer eget referat fra TourTråkk 20B(irken) fra en eller annen).

Figur 1 Gjennom sølepytt i ren sympati med Birkengjengen

Ikke noe referat bra Birken, men et par bilder

Ola er klar ved matstasjonen....

.....og han rakk det så vidt.....

TourTråkk 21-1/9

Det er høst nå, det er ikke vår!!!!

Hvem: Ola T, Kjell (støtta), Steinar N., Joar, Atle, Erik klatremus, Olav T. og Per Kristian.

Hvor og ellers: En sjelden gang i sommer var det en strålende morgen – dette kom til å bli en flott dag! Oppmøte av både birkere og ultrabirkere og noen med bortimot comeback – 8 mann alle ganske så sharp. (Ingen damer – var alle damene på venninnehyttetur på fjellet denne helgen ??) Turmål ble kjapt bestemt til Kleivstuarunden.

Idet vi skal starte påpeker Joar at «*Steinar – framhjulet ditt ?*» - hvorpå overlæreren må konstatere at der var det lite luft ja (obs ! overlærer) og det bar sporenstreks til HydroTexaco for påfyll – for overlæreren ville nok ikke ha det på seg at han var på felgen. Slangebytte var uaktuelt – det måtte være ventilen som bare lakk littegrann – og vi var jo allerede over sharp - det var ikke tid til slangebytte.

Om Steinar skulle komme lengst mulig før lufta gikk ut igjen vites ikke – men det bar i veg i heftig tempo oppover langs elva, på flotte stier og forbi enda mer imponerende Valdresskigarder. Overlæreren foran og vi andre pent og pyntelig i rygg. Fra Guribysaga og mot Tverrelva ble det strekk i feltet og overlæreren ble liggende i bakre halvdel . Det var tydelig at både birkere og ultrabirkere ikke hadde gitt alt forrige helg - eller var det det sjeldne flotte været som gjorde folk yre? **Plutselig:** En høy plystrelyd fra overlæreren og klar melding om at **Det er høst nå, det er ikke vår!!!** samlet feltet øyeblikkelig og vi syklet i pratetempo til Tverrelva.

Etter en kort mat- og drikkepause var vi klar for mer stigning. Joar hadde lovet fruen å være hjemme til halv tolv så han ville sykle langs Lomma tilbake. Overlæreren delte de resterende inn i to grupper – slik at de mest «våryre» kunne få ta seg ut opp mot Kleivstua. Bakkene føltes brattere enn på lenge men også Atle og PK kom til slutt opp - hvor fortroppen stod lydig og ventet. I samlet felt passerte vi Kleivstua og var klar for Kongevegen.

Ventilen hadde klart seg bra så langt, men ved den på Facebook nå omtalte Overlærerens venteplass - som altså ligger rett forbi Kleivstua der hvor lysløypa går rett frem og veien til venstre - måtte overlæreren stoppe opp og åpne taska si – den største i taska i hele gruppa som tydeligvis veeeeldig mange har lurt på hva inneholdt. Hvoromalltinger - undertegnede og Atle var da kommet i fortroppen og gikk dessverre glipp av hele hendelsesforløpet om overlærerens taske og slange og store ventiler og små ventiler – så derfor henvises til diverse utredninger på Facebook. Men vi kan bekrefte at det tok sin tid – for etter å ha ventet flere steder langs Kongevegen og til slutt nede ved Jonsrubbomme kom overlæreren med følge i fint driv – hvorfra vi syklet i samlet flokk helt hjem (!!) – og jeg logget **59 km**. Flott tur i flott vær med en lokalkjent og myndig overlærer!!

Fra naturens verden: Ikke mye å rapportere, men en spurveflokk lettet bak Valdresskigarden et sted og en penere eldre herre på luftetur på Bærums Verk med sin enda penere eldre kone hyttet med neven og i høye ordelag uttrykte hvor farlig det var når vi kom syklende så altfor fort gjennom gågata en lørdags formiddag.

Per Kristian

Ola Thjømøe

Steinar Nervold sto for dagen punktering, og viser frem limet sitt. Hva nå det skulle være godt for. Ny Tour Tråkk rekord i venting. Ikke bestått.

Lise Bjørnstad, Kjell Keseler og Knut Dagfinn Helgesen liker dette.

Ola Nyhus Godt å høre... Da er det vel blitt et nytt stedsnavn i marka et sted?

1. september kl. 18:36 · [Liker](#)

Joar Skjevdal Til info: Ringen til Steinar var slapp allerede Nine o'clock Sharp ved Jærdarhuset. Og han slapp luft hele veien på vei opp til Tverrelva, antakelig fordi han var innom bensinstasjonen og pumpet opp trykket. Jeg forlot gruppen ved Tverrelva, så jeg vet ikke hvordan dette utviklet seg, men det eksploderte tydeligvis til slutt? Men lim? Og hvordan går det med Steinar?

1. september kl. 19:01 · [Liker](#)

Ola Thjømøe Dette var en klassisk sigepunktering i kombinasjon med en sta-overlærer-situasjon. Etter ytterligere en pumping av slange, rett etter Kleivstua, måtte til og med Herr Nervold innse at slangen måtte byttes. Dermed måtte den berømte Bilema-veska åpnes, sannsynligvis for første gang på mange år. Innholdet var magert, men foruten lim (!!!), inneholdt den faktisk en slange med tilsynelatende rett ventil (bil). Etter at overlæreren til slutt hadde gred å få dekket både av og på igjen, ved hjelp av intent mindre enn 5 dekkspaker og sånn omtrent 25 velmente råd, viste det seg at slangen hadde en defekt ventil. Men, Steinar er ikke den som gir seg. Han insisterte på å prøve samtlige av de 4 medbragte pumper på ventilen, uten annet resultat enn at tiden gikk. Etter laang tid, bestemte vi andre at nok fikk være nok, vi skulle jo hjem før det ble mørkt. Vi tvang på ham en slange med racerventil, pumpet den opp for ham, og dyttet ham i riktig retning.

1. september kl. 19:17 · [Liker](#)

Ola Thjømøe Loggen på GPS'en min sier at vi sto stille i 23 minutter.

1. september kl. 19:30 · [Liker](#)

Ola Nyhus Har lenge lurt på hva overlærer Nervold har hatt i taska si. Lim og fem dekkspaker var ikke særlig imponerende, jeg hadde forventet kompressor, mobil mekkestativ og en oppblåsbar stressless til publikum.....

1. september kl. 19:45 via mobiltelefon · [Liker](#) · [👍 2](#)

Ola Thjømøe Neida, vi har alle trodd det. Men det virket faktisk som om overlærer Nervold var like usikker på hva som var i veska, som vi andre.

1. september kl. 19:48 via mobiltelefon · [Liker](#)

Knut Dagfinn Helgesen Fantastisk, har lurt lenge på hva som var inne i den slitne Bilemaveska

1. september kl. 20:37 via mobiltelefon · [Liker](#)

Knut Dagfinn Helgesen ...men ble ikke forundret over at det var en oppblåsbar stressless det inne

1. september kl. 20:38 via mobiltelefon · [Liker](#)

Kjell Keseler God og nøktern beskrivelse av hendelsesforløpet Ola T. Jeg er kun litt tvilende til tidtagingen. Var han virkelig så rask? Jeg ville anslått tidsforbruket til bortimot det dobbelte! PS forslag til stedsnavn: Venteplassen!

1. september kl. 23:18 via mobiltelefon · [Liker](#)

Ola Thjømøe Den burde kanskje hatt med navnet hans, type Steinars Venteplass? Eller overlærer Nervolds Venteplass? For de uinvidde, den ligger på veien forbi Kleivstua når du kommer fra Lommedalen, rett syd for Djupedalsbekken og nordøst for Nordsetertjærnet. Der hvor lysløypa går rett frem, mens veien går rundt.

1. september kl. 23:34 · [Liker](#)

Joar Skjevdal Steinar, nå er det like før jeg tilbyr deg å benytte profesjonsutdannelsen min. Det skal sterk rygg til for å bære alt dette! Og jeg var selv med å sparke det i gang... Har hørt om mobbing på arbeidsplassen, men mobbing på hobby-plassen er sjeldnere omtalt... Jeg vurderer en kronikk i dagspressen snart... "en angrende synders bekjennelser..." Men så var det dette med limet... jeg forstår enda ikke...

1. september kl. 23:35 · [Liker](#)

TourTråkk 22-8/9

Tour i nydelig vær og årsbeste!

Årsbeste i nydelig vær? Nei, heller ikke årets lengste Tour, eller bratteste, eller med flest damer, eller med flest kramper eller kraftigste sprekk, nei Hans Andreas satte ny årsbeste i dekkskift, rundt regnet 4 blank må sies å være mer en godkjent, en femmer! Han jobbet raskt og effektivt og fikk GOD HJELP, som seg hør og bør når man er blant venner Ola T.!

Hvem og hvor: Sju ryttere morgenfriske og klare, inkludert debutant Øystein Hansen, som Ola T hadde invitert med på Tour. Lise var ensom damesvale, og ble pakket pent inn av Dan-Evert, Ola T, Joar, Hans Andreas og Ola N. Løypa var ikke annonsert på forhånd, og det var litt nøling da ordet ble gitt fritt. Dan mumlet noe om Bogstad, han hadde sikkert observert at Tutta og co skulle være der, og hadde sikkert i tankene en kosetur rundt roughen, fairwayene og greenene for å bese de spreke damer. Men Bogstad ble oppfattet i gruppa, og snart ble både Kollen, Tryvann og Kikut også nevnt og vi var i gang. Turveiene gjennom Bærum ble valgt og Dan Evert satte opp et voldsomt tempo i bakkene opp mot Nadderud. Rett før Øvrevoll skimtet rytteren i tet en rytter til hest der framme mellom løvtrærne. Klok av skade ble tegn om at vi var der gitt, farten senket raskt ned i gåtempo og vi var svært så fornøyde med vår egen hensynsfullhet. Men merra mente noe helt annet, den steilet og rygget og den unge frøken der oppe hadde mer enn nok med å holde seg på plass og holde tøyler og sporer i rett posisjon. Med merra sånn nogenlunde under kontroll ble vår hensynsfulle kjøring kommentert med "det går da ikke an å komme i slik fart på en RIDESTI!!!!". Igjen kloke av skade, bøyde vi oss i støvet, Lise krøp endog likegodt opp i et brenneslebol uten å si så mye som et pip, psykolog Joar gjemte seg bak noen bredbladede busker, mens advokat Hansen prøvde å gå i ett med ei rank bjørk der bak. Dette hjalp, etter hvert kneiset merra forbi og tror du ikke frøkna på ryggen mumlet et lite "takk" i forbifarten. Vi ble rørt!

Ved Bogstad valgte Lise å snu for å rekke å stryke bunadsskjorter før kveldens selskap og vi la merke til at Dan strakk litt på halsen for å se etter Tutta. Men Ankerveien ble valgt for veien videre og i bakkene opp mot Besserud ble det noe strekk i feltet, Joar slapp løs litt av kreftene, Øystein og Ola T hakk i hæl. Ned fra Tryvannstårnet fulgte vi deler av downhillløypa, over hopp og svært så tøffe svinger, og Joar målte et av Ola Ns luftige svev til over tre meter! Langs Skjersjøen fikk vi los på et par kvinnelige syklistene en kort stund, men det oppveide ikke det faktum at noens lår begynte å fylles med lactat og andre organiske slaggstoffer. Ubarmhjertig nok førte Ola N gruppa inn på "snarveien" i terrenget rett før Kikut og det endte med at Joar presterte et svaalestup over styret der inne blant trærne et sted, med en strekk i halsen (!) som resultat. På Kikut ble Ola T riktig så populær siden han stilte med cash, noe mange av oss andre ikke hadde tenkt på, vi skulle jo på kosetur til Bogstad..... Vel, cash is king, og goller og brus gled ned på høykant, mens sola varmet og tørket slitne kropper.

Rett etter hvilen kom så Hans Andreas sin punktering, som altså ble klokke inn på fire blank. Storartet! Så var det bare resten igjen og Dan som var så sprek i starten var ikke lenger like sprek, på tross av at han hadde drukket både en og to flasker med saltlake med saftsmak. Øystein mente det var bedre å drikke dette FØR økta og heller drikke saft med saltsmak undervegs, noe Dan lovt å ta med seg til evalueringen etter Touren.

Fra naturens verden: Siden vi har sagt så mye om hest tidligere, legger vi bare til at Engervannet er et eldorado for ornitologer og selv vi la merke til den staselige skarven som satt der klar til å fange frokosten. Et ekornlik så vi også, men nesten ikke en brunsnegl, vi satser på at den nå innbiller seg at den er trekkfugl og snegler seg sørover!

Mvh, Ola

Hans Andreas klokke inn på 4-blank.
Imponerende

TourTråkk 23-15/9

Eva med gutta til Buskerud!

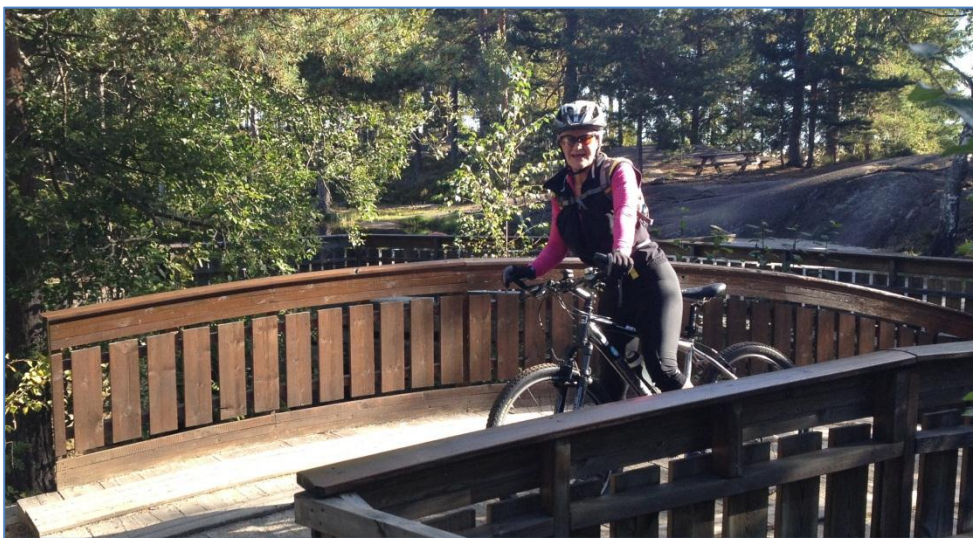
Joda Lise, du stilte jo også opp, men du kan ikke forvente å bli med i overskriften når du allerede ved Billingstad bryter ut av gruppa pga. dragning til et hemmelig kantarellsted oppe i Vestmarka et sted. Men du får for oppmøtet!

Derfor var vi åtte som i vestlig retning tråkket av gårde denne lørdagen. Foruten Eva, Bjørn, Knut, Kjell Reidar, Erik og Dan-Evert, Olav og Ola N. Vestover fordi Ola hadde foreslått en tur til Kjekstadmarka dersom Knut Petter dukket opp. Nå dukket ikke han opp, men vi tok likevel sjansen på å finne veien på Askers turveier med første delmål Heggedal. Ola N ledet an opp langs E18 ved Holmen og inn i mylderet av småveier. Ganske raskt ble han litt usikker på høyre og venstre, men dette hadde han forutsett og dro diskret fram en liten jukselapp med piler og veinavn og div andre koder, som alt virket så logisk der hjemme ved kartboka..... Vel, det gikk slett ikke verst, en liten sving her og en liten runde rundt en lastebil der og viips var vi i Heggedal, etter stort sett å ha syklet på, for de fleste, ukjente veier.

Ved Heggedal stasjon ymtet Kjell Reidar frampå om at han godt kunne være med på korteste vei hjem, men da slett ingen andre i gruppa ville slå følge med Kjell, ble han like godt med videre langs Underlandsveien og inn i Buskerud, og opp den stupbratte Plankedalsveien. Her begynte Eva å lure på om hun ikke burde ha syklet noen flere bakker i ferien, noe som var helt glemt da hun litt senere ble avbildet som "piken på broen" av Knut, med idylliske Vesledammen i bakgrunnen. Her ble det en kort matpause før vi ga oss i kast med dagens offroadstrekning. Denne startet flott med svaberg, men det varte ikke lenge før stien ble noe mer krevende og Bjørn uttalte at han slett ikke likte "alle disse tverrgående røttene på langs!" Vi andre var enige om det var en ganske god beskrivelse av et SVÆRT KORT parti av offroad-delen. Men nede på skogsbilveien ved Tretjern og Stordammen ble det mer fokus på vakker natur og idylliske tjern og vi klatret oppover mot Bertelsmyråsen og dagens høyeste punkt, som nå Eva syntes godt kunne vært litt lavere. Her bar det igjen over på sti forbi Torsbråten, med blanding av gjørme, røtter og flotte svaberg, før vi plutselig var ved Dikemark og igjen på kjente trakter. Kjell og Dan begynte å få det travelt i forhold til resten av lørdagens planer og pilte raskeste vei hjem, mens vi andre snirklet oss gjennom Asker golf og over til Skaugum, kjærlighetsstien og hjem. 43 km

Fra naturens verden: Noen flotte, og helt sikkert svært sjeldne, ender ble observert i Tretjernet, det luktet kantarell opp mot toppen av Bertelsmyråsen (eller var det melkesyre??), noen hyggelige hester med ryttere ble møtt helt uten besvær av noe slag og noen sjarmerende ammekuer av blandingsrase, med ditto kalver, beitet rolig ved Jøssongveien.

Mvh, Ola

Piken (Eva) på broen

TourTråkk 24-22/9

Overlæreren med ny taske til Løvlia!

Jo da, vi var klar over at det kanskje gikk litt langt når det gjaldt mobbingen av Overlærer Nervolds noe romslige og innholdsrike sykkeltaske for noen etapper siden. Og vi tenkte nok kanskje at det gjorde sitt til at han investerte i en ny. Men at han måtte kjøpe ny sykkel også, som matchet den nye sykkeltaska, var mer enn vi hadde forventet!

Men altså, Overlærer Nervold var på plass godt før ni, med rykende fersk, hvitt klenodium, med strømlinjeformet taske limt oppunder setet. Rørende! Han hadde enda til tatt med seg en debuterende svigerdatter på tur, Kristina Vestvik Nervold (årsdebutant var det vel, for jeg mener å huske hun var med på Lille Birkerunden en kveld i fjor sommer). Hele 30 % damer var det denne morgenen, Marianne S. og Anne Lise var der også. Sammen med Narve, Dan-Evert, Kjell "Støtta", Bjørn, Ola T og Ola N. For de som hadde lest FB sent på kvelden i forveien var løypa klinkende klar, for de øvrige var det blåtur. Ola N hadde annonsert formiddagskaffe på Løvlia, så da måtte vi jo finne veien dit! Det gikk i samlet flokk med god passiar oppover langs Lomma, først inne ved Tverrelva hadde vi en liten stopp for å evaluere tempoet og veivalget videre mot Løvlia. Narve ville gjerne lede an gruppe 2 som skulle strake veien til vaffelpressa, og fikk med seg Marianne og Anne Lise på det, mens resten lot seg friste av omvegen via Stubbalsveien og Damtjern før kaffeslaberaset. Ola N slo an tonen i gruppe 1 og praten avtok proporsjonalt med fartsøkningen oppover på grovgrusen mot Fjellsæter. Oppe på flatene øst av Gyrihaugen var det blitt strekk i feltet og vi stoppet for å samle troppene. Dan-Evert hadde fått nok og ville snu, på tross av at vi fristet med ferske vafler og nytrekt kaffe. Snudde gjorde han og da han møtte gruppe 2 på tilbakeveien snudde jammen Narve også, han ville ikke la Dan sykle alene hjem. Og siden damene i gruppe 2 fortsatt var to og Narve etter et kort møte med seg selv kom til at de overveiende sannsynlig ville finne veien til Løvlia på egne felger, ble han altså med Dan hjemover.

I bakkene nedover mot Stubbalsveien gikk det friskt, så friskt at Kjell Støtta med sine 29 tommer dro rett fram i en sving og forsvant oppi skråningen, for så elegant å komme seg uskadd ned på veien igjen. Klart det ikke er lett å holde svingen med slike svære hjul som helst vil rett fram! Nede på Stubbalsveien var det bare 6 km til vaflene, men dette var 6 km mote med god stigningsprosent. Kristina påstod hun var kjørt og hang litt etter en periode, men vi andre skjønnte jo straks at dette var noe hun hadde avtalt med ektemannen på forhånd for at svigerfar (Overlæreren altså) med ny sykkel skulle føle seg ovapå! Et annet opptrekk i bakkene var at Kjell "Støtta" dro forbi feltet og kommenterte at dette måtte være 26-tommersfart og forsvant oppover. Kommentaren gjorde et visst inntrykk på et par karer med korte og greie navn. De dro sakte innpå Kjell, opp på siden og forbi, uten å fortrekke en mine. Farten økte, det samme gjorde pulsen, og Kjell og Bjørn bet seg fast, enn så lenge. En km lengre opp i bakken var de to med korte og greie navn alene i tet og vitset med "26-tommers-fart-meg-her-og-der".

Vel framme på Løvlia ankom Marianne og Anne Lise akkurat samtidig, vaflene var som forventet ferske, kaffen litt tynn, men det ble et riktig så hyggelig avbrekk der oppe. Litt tungt var det å starte igjen etter pausen, men etter et par km med stisykling, med litt gjørme og litt hopp og sprett var vi varme og fine igjen. Etter andre stistrekket nede ved Monsebråtan holdt vi på å miste Marianne og Anne Lise. De var geleidet inn på en gjørmefri sti av Overlæreren, men misset nok et stikryss og var på vei ut i det blå, snudde og ble etter hvert fanget opp av bekymrede ektemenn. Samlet flokk ned til Tverrelva, men som vanlig ble det dratt på litt nedover langs Lomma slik at vi igjen ble to grupper på slutten.

Fra naturens verden: To sauer, som hadde unnsloppet sankinga forrige helg, ble observert. En sverm med små gule fugler ble lagt merke til, men vi kom ikke fram til arten. En større fugl så vi også, men også her var det dissens om det var lavskrike, røy eller en forvokst trost, så vi var nok litt slitne! Skogsdrifta på Krokskogen ble kommentert og duften av nyhogd tømmer innhalert.

Neste: Etappe 25 er fortsatt åpen for regi, men følg med på FB, det kan godt hende det dukker opp ei rute.

Mvh, Ola N.

TourTråkk 25-29/9

Berg og dal og klatring og utsikt, - og ørlite gjørme!

Litt av hvert på etappe 25 altså. Men 14 sprudlende morraflugler var med og jenteandelen holder seg oppunder 30 %, med 4 av 14. Bra!

Jentene var Sigrun A. , Marit, Lise og Marianne S. Hvem gutta var må du nok grave deg inn i vedlagte statistikk for å finne ut av. Ingen route var bekjentgjort på forhånd, men Marianne S hadde meddelt at hennes mann hadde brukt deler av fredagskvelden på å studere kart, så dermed ble det en tur opp mot upløyd mark på Eineåsen vest for Rykkinn med ruinen etter Solfjellstua som mål. Vi begynte pent med turveien langs Sandvikselva og Isielva, og tok av den stupbratte stien opp Økriveien. Her økte nok pulsen på de fleste og melkesyra kokte også i ett og annet lår! Det ble pust i bakken over tunellen for beundring av den fine Valdres-skigarden og da vi akkurat hadde hvilt og kommet i gang igjen ved toppen av skigarden, meldte Sigrun (med kun én N) om at hun syntes det var litt lite luft i bakhjulet. Hun var usikker på om det hadde vært så lite helt fra start og mente det måtte holde med å pumpe litt. En to-tre galante herremenn slengte fra seg syklene og den ene, etter den andre, etter den tredje pumpe ble funnet fram og forsøkt, med det resultat at det ble stadig mindre luft i bakhjulet. Et par andre av oss i kulissene prøvde å ymte frampå med at når det er lite luft i et bakdekk, er sannsynligheten STOR for at det faktisk er PUNKTERING. Denne konklusjonen kom også de tre nevnte galante herremenn til etter ca. 7 minutter og 12 sekunder og etter det ble det slett ikke verst fart i karene, så etter nye 8 minutter var dekket hardt og fint, et snes pumper var erklært udugelige, Sigrun hadde holdt humøret oppe blant gutta samtidig som hun og Marit hadde blitt enige om hvordan en brukt slange skulle brettes for å få plass i sekken. Gjengen som hadde ventet litt lengre oppe på Rykkinn hadde begynt å lure på om vi der bak var blitt invitert inn på egg og bacon hos noen, men snart var det full harmoni i gruppa og vi syklet på skogsveien oppover mot Gullhaug.

Ved Gullhaug skole ropte Sigrun "VENSTRE!", for hun var på kjente steder og mente at skulle vi til Solfjellstua, var dette veien. Vi var enige i det, men flertallet mente skogsbilvei var å foretrekke framfor barkbelagt, våt sti, noe kanskje noen angret på litt senere. Vel nede på Gamleveien mot Lommedalen bar det til venstre og opp veien ved siden av Krydsbyløypa. Det var bratt, brattere og brattest! Men etter noen tunge klatremeter og stive lår, var vi opp i skogen og traktorveien flatet noe ut. Stifinner Ola N, med orienteringskartet i ene hånda, men uten lesebriller, tok gruppa litt nølende innover i skogen, og etter hvert helt fram til Solfjellstua etter at de siste tre-firehundre metrene slett ikke var for nybegynnere..... Ruinen viste seg å være ei stor og flott hytte, men utsikten var upåklagelig. Etter at vi forhørte oss med en forbipaserende, noe forfjamset, kjentmann, viste det seg at dette slett ikke var Solfjellstua, men ei hytte tilhørende Norfjordlaget eller noe sånt og at Solfjellstua ganske riktig kun var ruiner og befant seg et par hundre meter lengre sør. Ola N fant likegodt ut at han også ville forelegge sine planer for den videre ferd for kjentmannen, langs en sti på 7-800 m som så riktig så fin ut – på kartet. Men kjentmannen var klar i sin sak, den stien er ikke sykkelbar! Vi fulgte rådet og tok samme vei et stykke tilbake for så å svinge til venstre på traktorveien og endte etter hvert nede ved Lommedalen skole.

Her mente halve gruppa at dette fikk holde og tok strake veien via Bærums Verk og hjem, mens de resterende sju ville gjennom Lommedalen Golf og over Steinskogen, for så å ta inn til høyre i "Lises veistump", der Lise trynet så stygt i vår, og videre forbi Dælivannet. Lise var nå eneste dame i laget, fulgt av Kjell "Støtta", Ola T, Jonas, Erik "Klatre", Øyvind og Ola N. Lise tok gjensynet med Lises Veistump med fatning og konstaterte at den lille fartshumpa som veltet henne sist, nå hadde fått ei tynn gul stripe på seg. Forbi Dælivannet tok vi til høyre inn på en sti i retning Gjettem stasjon, en riktig så morsom liten sti var vi enige om. Litt sleip, trang og steinete her og der, og Kjell presterte et C-moment da det ene "følehornet" hans heftet seg bak et tre. Dette førte til at Kjell tok en 360 graders piruett, men syklet direkte videre uten at beina hadde vært i bakken. Utrolig! Nå er det kanskje ikke så rart at han heftet, styret på dette mye omtalte 29"-vidunderet, har tidligere av enkelte vært kommentert å være i bredeste laget! Så det spørs nok om ikke Kjell må fram med baufila nå, så han ikke kan skyldes på dette neste gang han blir frakjørt av heldempede 26- tommerere på sleipe stier.....

Fra naturens verden: Undertegnede var så opptatt med å lese kart denne dagen at han ikke så stort annet. Men kan jo nevne de to rådyra vi så ved Bjørnegård FORRIGE lørdag, men som glapp unna referatet.

Mvh, Ola

Ny punktering

Å punktere er moro

Flott og glad Tourgjeng

TourTråkk 26-6/10

Glatte tverrgående røtter på langs!

Hvem: Anne Lise, Lise, Marianne S., Eva, Ola T., Ola N., Erik "Klatremus", Kjell "Støtta"; Overlærer'n Steinar, Tor, Arne, Tor, Øyvind, Narve, Dan Evert, Jonas og undertegnede, dvs. totalt 17 stykker.

Ettersom TourTråkk sitt mål er å sykle minst halve året, dvs. 26 Tourer, så var dette årets siste offisielle Tour. Været avgjør hvor mange postTourer som blir gjennomført. I fjor ble det hele 4, dvs. vi endte opp i en total på 30. Ola N. hadde lagt opp en fin rute for avslutningsTouren. Den gikk i flott høstvær gjennom Veritasskogen, til Lysaker, opp langs Lysakerelva, Fossum, Brunkollen, så vidt innom Ankerveien, Dælivannet, Bærum sykehus og hjem; totalt 42 km. Ola hadde tatt med seg sitt Nikonkamera med en god halvmeter linse hvilket resulterte i mange bilder som kan beskues på vår FB-gruppe. I Veritasskogen ble det både manne- og kvinnefall grunnet sleipe tverrgående røtter som gikk på langs og som i tillegg var kamuflert med løv i nydelige høstfarger. Undertegnede har litt iboende angst for disse røttene og valgte derfor å hoppe av sykkel i en litt vanskelig nedkjøring på stien ned til Bærum Seilforening. Paparazzien Ola lå i buskene med kameraet i skuddstilling, og da jeg febrilsk forsøkte å komme meg på sykkel for ikke å bli foreviget som pinglen-som-ikke-tør-å-forsere-en-liten-skrent, gikk det galt. Skoen traff ikke pedalen, jeg gikk på trynet rett inn i kameralinsa, og paparazzien fikk sine blinkskudd.

Bare litt "shaken" gikk Touren videre mot Lysaker hvor vi ble litt forvirret av pågående byggeaktivitet rundt Statkraftbygget, men etter å ha fulgt noen piler som viste "ny gangvei" over Lysakerelva, rundt noen hjørner og ned et par trapper, var vi igjen på kjente stier. Klok av skade hadde Dan Evert tatt med seg niste denne gangen, men et majestætisk svalestup i brattbaken i Ankerveien ned mot brua over Lysakerelva beviste at en hånd på bremsen og en hånd på brødskena ikke er særlig lurt. Etter litt virring rundt på Fossum gikk Touren forbi Østervann og videre opp til Brunkollen. Litt strekk i feltet opp bakkene, men vaflene og skolebollene smakte fortreffelig og humøret var på topp.

Etter "pitstoppen" ble det trillesti et par km, en trillesti som best egnet seg for fjellsko og ikke sykkel, og slett ikke sykkel. Noen trillet, noen bar, noen bannet og noen svertet mens Erik Klatremus og Ola N. behersket forholdene og satt på setet med føttene i pedalene nesten hele veien ned. Imponerende!! I bunnen av bakken var det samling av troppene og da en familie på sykkel tur spurte "går det an å sykle opp" kvitterte Dan Evert "Joda, men dere blir eventuelt de første som klarer det".

Videre hjem gikk Touren forbi Lises fartsdump i Dæliveien og videre langs, etter Olas utsagn, fine stier langs Dælivannet. Eva, Tom og Marianne valgte bedre veier, se Mariannes referat under.

Nå mangler det jo referat fra tetgruppa sist lørdag (gubben sier at det skal komme fra Knut ...så den som venter på noe godt osv.) men gruppe 2 som ved Øverland gård bare ikke orka en oppoverbakke til og tok den flateste veien, hadde en FLOTT tur hjem. Spreke Eva dro oss oppover mot steinshøgda og forlot resten av gruppa som nå besto av Tom og meg som har en felles interesse som heter færrest mulig motbakker. Eva viste oss Lise-bakken og vi suste mot Sandvika. Glade som vi er i sølete stier og røtter på tvers, tok vi til venstre istedenfor til høyre borti der og Toms vinter-opplags-renvaskede sykkel må nok i vaskemaskinen igjen! Etter flere MIL på denne vakre stien kom vi ut på gjenkjennelig asfalt. Slik blir det og når man peser bakerst og ikke legger merke til hvor man egentlig sykler:) Håper Tom rakk både Astrup Fearnley og ølfestival -særlig det siste, jeg for min del hadde en privat ølfestival i sofakroken.

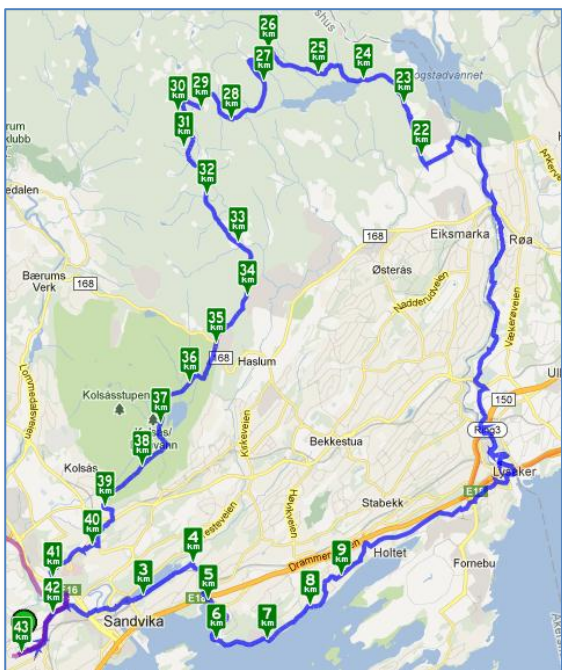

[Dan Evert i fint driv ned trillestien etter Brunkollen](#)

[Sjekk den fingerstillingen til Anne Lise](#)

Fra naturens verden: Ikke mye å rapportere, men været var fantastisk, temperaturen passe lav ved start og Dan-Evert som vanlig med bare lår og legger ettersom det var sol.

Mvh, Knut

Oversikt Tour 26

TourTråkk 27-13/10

Tors Tour

Tor besto da også "den store moraltesten" med glans. Gratulerer! Dette er en test på treningsmoral og viljestyrke: Nemlig å møte opp til vanlig TourTråkk tid 09.00.00, oppdage at du er den eneste som fant det fornuftig å stille denne dagen, gjennomføre en sivilisert diskusjon med seg selv om løypevalg, gjennomføre dette valget, observere nytt fra naturens verden undervegs og til slutt skrive referat fra Touren.

Bra Tor!

Mvh, Ola N.

Ps

Det eneste som kan bemerkes var vel at de som hadde tenkt seg ut denne dagen var oppfordret til å meddele dette pr e-post eller sosiale medier på en eller annen måte. Har ikke observert at Tor har gjort dette, men han har kanskje oppfordret en gråtrost e.l. der oppe på Emma Hjort om å spre rykter om hans planer.....?

Hvem: Tor

Trodde ikke jeg skulle havne i denne situasjonen, men kl. 09:02 stod jeg mutters aleine ved Jardar klubbhuset. Selv ikke Dan Evert hadde funnet det for godt å stille i korte bukser i dag. Grisekaldt ja – men fortsatt på plussiden. Vind og lett regn ja – men fortsatt bart.

I ren sympati for de som skulle dødse syremila senere i dag bestemte "gruppen" seg for å sykle samme trase – Kiwi - Sandungen. Dog uten ambisjoner om å ta løyperekorden. I bunn og grunn gikk det ganske trått og smått med gruppen de første 10 min. Svetten silte, beina var møre, publikum uteble og motivasjonen var lett synkende.

Når det eneste du i tillegg ser på hele turen er et par "kappganggjengere" og en brun og hvit ponni i skauen ved Solli p-plass – ja da skjønner du at du er aleine og kanskje har valgt feil dag å trene på...

Det gikk m.a.o. på ren og skjær vilje. Drømme seg bort til andre regnfulle tunge og våte økter og mimre over tapte og vunne drag og bakker. Ved Olas bu (husker ikke om den heter det – men Ola T brukte usannsynlig lang tid på å skifte dekk her og valgte tom å stå inne i bua for dekkskiftet) var nesten alt som før... her er det montert opp en diger innhegning der slusesystemet starter noen hundre meter før. Det var ikke fritt for at jeg tenkte på andre dyr og levende vesener som sluses inn for merking og slakting. Bøndene er vel drittlei oss syklister (tok ikke bilde, men for spesielt interesserte er det bare å ta seg en tur og beundre "verket").

Nok om det – når du sykler aleine så får du de svarene du trenger – det er ingen i toppform som prater til deg og du trekker pusten og svarer på utpust og later som det går lett. Neida – her var det minst mulig pining, av i motbakker når de ble for bratte, rett og slett nyte denne "flotte, fine" høstdagen.

Kort oppsummert. Jeg ønsker meg noen flere på neste økt. Det blei møkka.....kjedelig.....å sykle aleine i ca. 40 km på strekningen: Jardar klubbhus – Sandungen – Solli ppl – Myggheim – Sandungen – Vestmarksetra – Jardar klubbhus – hjem.

Avsluttet økta med en varm dusj og tok MC'en for å se på kanonene – Kiwi – Sandungen.

TourTråkk/Jardar sykkel-klubbmesterskap-13/10

Klubbmesterskap for de tøffeste av de tøffe

Det var invitert til klubbmesterskap i går og hele åtte fryktløse, konkurransevillige, melkesyreelskende barskinger stilte til start!

I tillegg ble det observert minst to proppfulle tribuner med supportere langs løypa, én på Tanum administrert av Hans Andreas sin kone, datter og entusiastiske Gordon Setter, den andre ved Vestmarksetra med hornmusikk, norske flagg og trengsel, men hvor Kari og Tom hadde klart å presse seg fremst i gruppa og heiet av full hals. Tom multitaskende med vekselvis heiarop og hyppige trykk på utløseren på speilrefleksen (se FB). Tor stilte til og med med sin Suzuki 650 som kortesje for å rydde vei slik at ikke sekundene skulle søles bort på påtrengende tilskuere. Rammen rundt arrangementet var som dere skjønner god! Været måtelig....

Følgende åtte var med: Marianne S som enslig matcho-kvinne, Thomas Foyn representerte ungdommen, mens Kjell Reidar, Ola T, Hans Andreas, Arne, Knut og Ola N stilte i klassen for eldre herrer.

Allerede FØR annonsert oppmøtetid ble Knut og Hans Andreas observert syklende hvileløst fram og tilbake ved Bjørnegård skole, som to travhingster klar til løp, det var tydelig at nervene var i høyspenn. Kjell kom like etter, også han noe mer flakkende i blikket enn vanlig. Ola T. begynte allerede bortforklaringene kvelden før med å annonsere at han hadde bært lenge og tungt på loppemarked, noe han gjentok under påmeldingen. Han var sliten allerede før start påstod han. Arne var rolig som vanlig, men antrekket avslørte skumle hensikter, minimalt med klær, for ikke å få heteslag i bakkene opp mot Vestmarksetra. Marianne var oppesen, smilet ble bredere og bredere så lenge det ikke kom flere kvinner, og hun kunne innkassere klubbmestertittelen allerede FØR start! Thomas kom sist, han hadde ladet opp i godstolen lengst mulig før start, for ikke å rekke å bli kald før han ble varm.

For de som ikke har prøvd seg på Syremila, kan det sies at dette er en virkelig styrkeprøve, 10 km med mote fra Kiwi til Sandungen. Bratteste stigning er på 11,5%, ca. 300 høydemeter.

Under følger resultatlista, den viser at alle åtte kom i mål, at det ble tatt mellomtider ved Vestmarksetra og at det ble opptil flere klubbmestere, hele åtte om vi skal operere med årsklasser! Ungfolen Thomas banket jo gamlekara ettertrykkelig, men de samme gamlekara mente at avstanden fram til Thomas ikke var avskrekkende. Marianne jublet over sitt andre Klubbmesterskap på like mange starter, og Knut ble hedret for sin store framgang fra 2011. Imponerende nok ble resultatene lest opp bare minuttet etter at sistemann var i mål, og da det ikke var direkte varmt ved Sandungen denne ettermiddagen, ble seremonien kort og deltagerne på vei hjemover innen enda et minutt var gått. På hjemveien ble det utvekslet erfaringer om løpsopplegg, melkesyre, åpningstempo, spurtegenskaper, dekktrykk, forbedringer fra i fjor, planer for framtida og om hvor mange pingler som lå der hjemme i sofaene sine og ikke var ute på sykkelritt.....

Naturlig nok var det ingen som observerte NOE SOM HELST fra naturen denne dagen, fokusert som de var på målstreken ved Sandungen. Bare Karis vaiende flagg og en yr gordonsetter ble så vidt observert i øyekroken!

Mvh, Ola N

Klubbmesterskap 2012 - terrengsykkel

Syremila Kiwi - Sandungen, lørdag 12. oktober

Starttid	Navn	Født	Vestmarka	Del 2	Mål
00:00:00	Ola Nyhus	1957	00:15:56	00:12:09	00:28:05
00:00:00	Marianne Sanderud	1957	00:20:57	00:15:55	00:36:52
00:01:00	Knut Helgesen	1954	00:20:14	00:15:29	00:35:43
00:08:00					
00:09:00	Hans Andreas Hansen	1964	00:16:40	00:13:01	00:29:41
00:10:00	Kjell Nervold	1953	00:16:25	00:12:36	00:29:01
00:11:00	Arne Gaustad	1965	00:14:55	00:11:57	00:26:52
00:12:00	Ola Thjømøe	1969	00:16:17	00:12:15	00:28:32
00:13:00	Thomas Foyn	1993	00:13:10	00:10:29	00:23:39

Klubbmesterskap 2012 - terrengsykkel

Syremila Kiwi - Sandungen, lørdag 12. oktober

Starttid	Navn	Født	Vestmarka	Del 2	Mål
00:00:00	Ola Nyhus	1957	00:15:56	00:12:09	00:28:05
00:00:00	Marianne Sanderud	1957	00:20:57	00:15:55	00:36:52
00:01:00	Knut Helgesen	1954	00:20:14	00:15:29	00:35:43
00:08:00					
00:09:00	Hans Andreas Hansen	1964	00:16:40	00:13:01	00:29:41
00:10:00	Kjell Nervold	1953	00:16:25	00:12:36	00:29:01
00:11:00	Arne Gaustad	1965	00:14:55	00:11:57	00:26:52
00:12:00	Ola Thjømøe	1969	00:16:17	00:12:15	00:28:32
00:13:00	Thomas Foyn	1993	00:13:10	00:10:29	00:23:39

TourTråkk 28-20/10

Tour tråkk 28–ingen østlendinger i sikte!

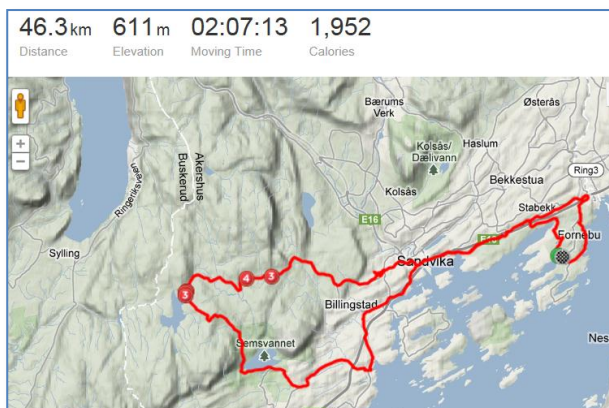
Undertegnede – etter 2 måneder med flytting (innledet med barnesykdom (!) som stoppet birkendeltagelse), så var jeg igjen tilbake 09:00 SHARP. Bildet under viser deltakerne (unntatt meg selv, som tok bildet), kl. 09:02. Tror muligens Steinar (overlærer Nervold – blant venner!) kan skimtes i undertøyet i bakgrunnen, men dog uten sykkel. Da blir min nyervervede Giant XTC Composite 2 (kjøpt under feberfantasi mens resten syklet Birken) nokså ensom på bildet.

Magne sin nye Giant XTC Composite 2

Nytt denne gang er halvtimes oppvarming før 09:00, grunnet min flytting til Koksabukta (her blir det stoppested med servering under prologen neste år, gled dere!). Etter å ha ventet forgjeves på flere sykkelentusiaster helt til 09:04:45, ble det besluttet å sykle syremila (selvsagt rolig tempo – bare å la praten gå!). Videre langs gjerdet til militæranlegget (jeg er ikke helt inne på navnene her), videre ned mot Sems vann, Skaugum, ned til Holmen, og så ren transport til Sandvika, og avslutning med nedsykling til Lysaker og Koksabukta. Det var ikke et øyeblikk opplett på de totalt 46 km, så det ble rikelig med vann både ovenfra og nedenfra. Litt opptining i varm dusj var nødvendig.

Fra naturen: Møtte kun en syklist til (også han med Aker Solutions drakt!), 2 joggere (den ene med barnevogn!), men ellers var brillene så dugget at det som ikke ga lyd ble ikke observert. Jeg ble passert av noe som lignet en grønn elefant, men på lyden å dømme kan det ha vært Tanum-bussen.

TourTråkk 29-27/10

Årets fineste!

Etter at undertegnede hadde vært litt brautete på sosiale medier mot en mindre hardfør syklist med navn veldig likt mitt eget, var det ikke noen vei utenom å stille til start på Jardarhuset kl. 09:00. Sharp. Med -1 på termometeret, og en lettere skallebank etter gårsdagens middag med venner, måtte det graves litt ekstra dypt for å hente motivasjon denne morgenen. Men, Kjell Nervold var meldt og Per Kristian stilte opp, noe han har en tendens til å gjøre når sesonger nærmer seg slutten. Andre potensielle syklister prioriterte antagelig å sitte innendørs for å lage svettedammer under rimelig stillestående og tunge sykler. Bra valg. Not.

Vi var altså tre karslige karer som dro av gårde denne lørdagen, Kjell Nervold, Per Kristian Nesse og Ola T. Etter at Kjell og Ola hadde forkastet Per Kristians forslag om å sykle langs fjorden, satt vi heller kursen mot Vestmarka. Simpelt flertall ruler, for å si det slik ungdommen gjør. Assosiasjonene til syremila for noen uker siden ble med ett betydelige, noe som påvirket at utgangsfarten ble vel høy. Etter å ha sjekket at ingen tok tiden denne dagen, gikk tempoet ned igjen til moderat. Men, la ikke meg være den som setter ut dopingrykter, men er ikke Kjell i VOLD SOMT god form for tiden? Og han doplegen er jo italiensk, er han ikke? Og Kjell og Italia? Sier ikke mer.

Vet Vestmarksetra hadde to refleksvester stilt seg opp for å ta betaling for parkering. De påpekte at det var bompenger for sykler også. Siden vi tok det som fleip, men ikke kom opp med noe morsomt svar, dro vi simpelthen videre. Fra Vestmarkseterveien beskuet vi de vakre langrennsløypene som har blitt opparbeidet, og det er lagt grus. Jeg tror at både Kjell og Per Kristian ser frem til snøen nå. Personlig var jeg fristet til å sykle langrennsløypa innover, men det holdt jeg for meg selv.

På vei opp mot Sandungen fikk Kjell øye på en elg. Jeg så bare baken på den, alt for lite til å kunne si noe om elgens alder, kjønn og øvrige gjøremål.

Ved Sandungen stoppet vi for foto-session, og Kjell mente at jeg måtte legge bildet ut på Facebook, for å plage noen han kjenner. Hvorfor mannen som jeg anser som over snittet sosial, ikke deltar på det sosiale forumet selv, begynner jeg å bli litt usikker på. Ordet etternøler, kan ligge nært. Trass, kan være et annet. Men, så vidt jeg skjønner besitter han en iPad, og da er veien som kjent ofte kort.

Fra Sandungen mente Kjell at vi skulle sykle om Damtjern, noe som gjorde at Ola syntes det ble noe langt. Etter å ha oppklart at det var Asdølstjern han mente, fortsatte vi dit i fint tempo. Vi passerte forbi Ola T's skur (oppkalt etter Ola T's heltemodige deksifte-seanse for en tid tilbake, der han både skiftet dekk og demonstrerte hvordan gasspatroner fungerer, for et stort og ekstremt engasjert publikum. Selvfølgelig under tak, siden det faktisk ER tak der), forbi Asdølstjern, opp mot Myggheim, ned til Solli, opp til Solli Gård, og den utrolige morsomme nedkjøringen til Sandungen igjen. Det var nesten så vi syklet opp igjen, for å kjøre den en gang til. Men bare nesten.

Litt tempokjøring rundt Sandungen gjorde susen, avsluttet av at Kjell viste meg hvordan man kan presse folk ut i den siste svingen (?!?!), før vi satte kursen hjem, til våre respektive. Jeg ble dyrket som en helt hjemme hos meg, hvilken premie som ble de to andre til del, vites enda ikke. Per Kristian er antagelig ute for å kjøpe racersykel, etter å ha blitt bombardert med et Lillehammer-Oslo mas, av en annen verden. Men, det ER så gøy å sykle racer, som vi sier! Du kommer ikke til å angre.

Fra naturen: Elgen er nevnt. Vi hørte også elghund med los. Utover det, var det nok for kaldt i marka denne dagen for andre enn skikkelig hardhauser.

Neste: Ja hvem vet. Kanskje det er skiføre?

Fint, men kaldt høstvær på årets siste Tour. To dager etterpå var det skiføre.

